

TEMA: DEBATTER I RV

■ ■ RV-leiren var politisk svært vellykket, med bra diskusjoner og godt sosialt miljø. Med 67 voksne og 13 barn levde leiren opp til landsstyrets målsetting om 60 personer. Før finregningen ser det ut som det i alt var flere mennesker innom på årets RV- og AKP-leire enn det har vært på felleisleirene de forrige par årene.

■ ■ RV-Leiren tok opp en lang rekke ulike tema som Opprør skal forsøke å dekke i dette og neste nummer. Denne gangen blir det EU-kamp, militæret og innvandrerproblematikk. I tillegg trykker vi opp et utdrag av Janne Bromseths innledning om kvinner og internettkultur.

■ ■ Opprør fortsetter med den nye faste spalten med "Blikk mot høyre". Dessuten bringer vi nytt om utviklingen på den europeiske venstresiden, mens Else Merete Thyness har vært på fotoutstilling med bilder av den brasilianske politiske fotografen Sebastiao Salgado.

SIDE 5

SIDE 7 og 9

SIDE 6, 8 og 10

Opprør

Medlemsblad for Raud Valallianse

NR 7 2000

Dette nummer:

KJØNN OG IT

HØSTKALENDER

NYTT NAVN TIL RV

PROGRAMDEBATT

KLASSEKAMPEN

Trass store uenigheter i synet på militæret viste leirdiskusjonene at vi også har svært mye felles på området. Flere etterlyste et større RV-engasjement i den raske utviklingen innen det norske og europeiske militærsystemet. Mange poengterte også at RV i dag er det eneste landsomfattende partiet med en klar profil mot Nye Nato.

– «Nei til Nye Nato» er en sovende bjørn, og bare RV kan vekke den bjørnen, sa Peder Martin Lysestøl.

Soldatavisa

HÆR ★ VERK

For soldatmakt - mot befalsmakt

<http://www.rv.no> - den revolusjonære heimesida for deg!

C-BLAD Returadresse:
Rød Valgallianse
11720
Gudmund Dalsbø
Dramsvn. 1
9009 TRCMSØ

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRER: Bjarke Friborg
BLADSTYRE: Finn Olav Rolijordet,
Else Merete Thyness

BLADBUNAD: Bjarke Friborg
TRYKK: Avistrykk Oslo

ADRESSE:
Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
TELEFON: 22 98 90 54
TELEFAKS: 22 98 90 55
E-POST: oppror@rv.no

Stofffrist for neste Opprør: 1.9.00

Bygg partiet!

Februar 2001 arrangerer RV sitt neste landsmøte. Høsten 2001 er det stortingsvalg. Tiden frem til da skal vi bruke på å bygge partiet, det vil si å utvikle politikk og aksjoner mot nedskjæringsbudsjetter og privatiseringsfremstøt over hele landet.

RV eksisterer ikke lenger bare når det er valg. I dag finnes vi hele året – fordi det er *nødvendig* å finnes hele året. I dagens Norge er det nødvendig å bygge en organisasjon som kan sette *våre krav opp mot deres*. En organisasjon som kjemper mot både små og store urettferdigheter. Et parti som står for klare prinsipper og som likevel klarer å romme uenighet når vi er enige i det meste og praktiserer et ryddig partidemokrati. Det betyr at vi trenger et parti som har en debattstil der alle føler seg trygge nok til å delta og der alle har mulighet for å få innflytelse.

Om vi fra februar 2001 kaller vårt parti for Rød Venstreallianse eller Rødt Venstreparti er derfor bare ulike måter å oppdatere RV-navnet til den faktiske utviklingen som har skjedd de siste årene etter at RV ble selvstendig i 1991. RV har i dag en allsidig aktivitet, selv om det også er store variasjoner internt.

Men det er mange skjær i sjøen. Partiets basis kan bli utfordret av alt fra nominasjonskamp i Oslo, strid om muslimskoler eller om synet på det norske militæret. Vår utfordring må være å best mulig gripe det politiske innholdet i sakene – frem for å henge oss opp i spørsmål som for eksempel personlige egenskaper eller medlemskap i den og den fraksjonen. Omvendt må ikke slike spørsmål bare bli dekket over, all den stand at de faktisk ligger til grunn for mye av uenigheten. Et sunt RV er et RV som tør å ta en frisk debatt om ethvert spørsmål, inkludert de «vanskelige» eller kontroversielle.

Bjarke Friborg

VEIEN FRA SEATTLE GÅR TIL PRAHA!

Den 26. september åpner det årlige toppmøtet til Verdensbanken (WB) og Det internasjonale pengefondet (IMF) i Praha. Hendelsene på møtet i Verdens handelsorganisasjon (WTO) i Seattle i november viste at en verdensomspennende bølge av motstand nå reiser seg i protest mot den økende makta til den globale storkapitalen. I Washington i april møtte WB/IMF også motstand. Toppmøtet i Praha vil bli vår neste store sjanse til å uttrykke krav om global rettferdighet. Vi vil eksponere båndene mellom WTO, IMF, WB og transnasjonale selskaper, og vise hvordan de arbeider for å maksimere privat profitt på bekostning av folks rett til å beskytte miljøet, sosiale velferdsordninger og menneskerettigheter. Vi skal sørge for at tiden da slike møter foregikk i stillhet, er forbi.

Folk kommer fra hele Europa. Den tsjekkiske alliansen The Initiative Against Economic Globalization (IN-PEG) planlegger demonstrasjoner, motmøter og kulturarrangementer under toppmøtet, med massemonstring den 26. september.

Meld deg på nå!

Det blir avreise fra Oslo med buss den 23.09 og ankomst tilbake i Oslo den 28.09. Reisen tar ca. 26 timer og koster kr. 1250,-. Overnatting kr. 450,- for 3 netter ved tidlig påmelding (begrenset antall).

Påmeldingen registreres først ved innbetaling av ikke-refunderbart depositum på 500 kroner til Praha 2000 sin konto nr. 9001.06.38509 (NB! Merk innbetalingen med navn). Nærmere informasjon og giro for rest-innbetaling vil bli tilsendt.

Ved spørsmål, ring 22 14 07 46 etter 18, eller 90 66 33 16. Eller e-post: Reidun.Heiene@veths.no

HER FINNER DU MER INFO PÅ INTERNETT

www.x21.org/s26

www.globalexchange.org/wbimffacts.html

www.a16.org

www.forumfor.no

www.u-fondet.no/pekere/index.html

www.newsbulletin.org

JEG BLIR MED TIL PRAHA (23.-28.9.00)

NAVN: _____
ADRESSE: _____
TELEFON: _____
E-POST: _____

Jeg betaler for reise og overnatting (1700.-)
Jeg betaler kun for reise (1250.-)

Porto

PRAHA 2000
v/ Lars Johsnes
Norsk Transportarbeiderforbund
Youngstorget 11
0181 OSLO

Sosialismekonferanse 7.-8. oktober

Tid og sted for sosialismestevnet er fastlagt til Oslo, 7.-8. oktober. Arbeidsutvalget jobber i skrivende stund med programmet for helgen, slik at det ferdige konferanseopplegget vil bli presentert i neste Opprør i tillegg til annonser i Klassekampen.

Konferansen er en fortsettelse av sommerleirdiskusjonene, og et viktig ledd i å få til et nytt prinsippprogram for partiet vårt. Tema på konferansen må derfor avspeile dette. Foreløpig arbeider vi med det utgangspunktet som ble vedtatt av landsstyret i oktober 1999:

Konferansen bør blant annet ta opp spørsmål som 1) revolusjonær strategi i Norge i dag, 2) ulike typer arbeids- og aksjonsprogrammer, 3) erfaringer med å bygge marxistiske partier i land som det er naturlig å sammenlikne oss med og 4) ulike før- eller nesten-revolusjonære situasjoner de siste 30 årene, 5) visjoner for sosialisme i vår tid.

Forrige gangen RV arrangerte sosialismestevne var i 1998.

BF

Planlagte stofffrister for Opprør:

Opprør nr. 8-00: 3. september

Opprør nr. 9-00: 23. oktober

Opprør nr. 10-00: 1. desember

Konferanser i høst:

Kvinner på tvers: 16.-17. september

RVs sosialismestevne (Oslo) 7.-8.10.

RVs folkevalgskonferanse 21.-22.10.

RVs kvinnekongress (Trondheim)

**MELD DEG PÅ I GOD TID,
PÅ 22 98 90 50 ELLER RV@RV.NO**

Folkevalgt- konferanse i Bergen 21.-22.10.

Helgen 21.-22. oktober arrangeres RVs årlige folkevalgskonferanse i Bergen. Programmet er ennå ikke helt klart men en del innspill har kommet og flere ønskes! Styret i Hordaland RV har satt opp flere ulike målsetninger for konferansen:

1. Dagsaktuell politikk for RV sine kommune og fylkestingsrepresentanter.

2. Aktuelle oppgaver i ulike utvalg.

3. Parlamentarisk arbeid i et klasse perspektiv.

I tillegg vil Hordaland RV arrangere sitt nominasjonsmøte for stortingsvalget 2001 og presentere et foreløpig utkast til valgprogram denne helgen. Vi håper på denne måten vi kan sette søkelys på RVs politikk og våre kampsaker, slik at det vil bli en viss mediedekning av konferansen. På denne måten kan vi få ut budskapet om at en RV-parlamentarikere er ikke helt som andre parlamentarikere...

FOR FOLK FRA HELE LANDET

Målsetningen for opplegget på konferansen er å ha et godt og interessant program for deltagere fra hele landet. Vi ønsker å lage et møtested hvor erfaringer kan utveksles og politikk kan skapes. Vi ser for oss at lørdagen skal være preget av åpne møter og utadrettet aktivitet. Konferansens første dag er som kjent dagen etter den nasjonale markeringen mot statsbudsjettet (Aksjon for Velferdsstaten 19. oktober, red.), dette ønsker vi å benytte oss av. Lørdagens første møte vil derfor antagelig bli et *åpent møte om statsbudsjett, kommuneøkonomi* og hvorfor penger ikke benyttes til velferd i Norge. Vi vil samtidig legge inn et torgmøte og en stand midt på dagen. Dette både for å profilere våre kandidater til Stortinget og for å spre RVs politikk.

På lørdag ser vi også for oss en innledning som har fått den foreløpige arbeidstitelen: *Styrker det klassekampen at RV jobber i kommuner og fylkeskommuner?*

I tillegg har temaet privatisering: status og utfordringer! blitt nevnt som et tema som også egner seg for et åpent møte.

POLITISKE VERKSTEDER

Søndagen vil bli mer preget av politiske verksteder enn lørdagen. En ser for seg en rekke korte innledninger som spenner over tema: helse og sosial, oppvekst og skole, kultur, budsjettarbeid, kontroll, plan/miljø/byutvikling med mer. Etter innledningene vil det bli lagt opp til parallelle gruppediskusjoner.

Den politiske hovedinnledningen på søndag er fortsatt ikke avklart men RV som feministisk parti er foreløpig det temaet som har vært luftet som mest interessant.

MER INFO

Det er altså de foreløpige innspillene og diskusjonene som har gått i Hordaland RV som står som teknisk arrangør. Innspill og forslag mottas med stor takk og kan rettes enten til RV sentralt (22 98 90 50) eller til Hordaland RV på tlf. 55 31 64 21 eller på e-post: bergenrv@online.no Mer informasjon om påmelding, program og pris kommer i neste nummer av Opprør.

Vi håper resultatet og oppsummeringen av konferansen, diskusjonene og innledningene kan munne ut i et hefte/artikkelsamling som omhandler RVs rolle i det parlamentariske system. Vår kritiske holdning til oss selv som politikere er kanskje det som igjen kan få oss på Stortinget!

Stine Akre

Organisasjonssekretær Hordaland RV

BLI MED!: Det skjer alltid noe gøy på RV-konferanser. Og alle samlinger avsluttes med at vi synger Internasjonalen med stolte stemmer, alvorlige miner og knyttede never. Etterpå klapper alle for en flott sang og en bra konferanse, og alle er glade og inspirerte til å ta fatt på alle sakene som venter på oss.

På bildet ser du Einar Braathen, Bjarke Friberg og Chris Hartmann. Foto: Espen Løkeland-Stai.

Smått og godt i RV

Sira Myhre tilbake

Aslak Sira Myhre, leder i RV, er tilbake på partikontoret. Permisjon og ferie er ferdig avviklet, og fra 1. august var han å treffe i Osterhausgata.

Ny på partikontoret

Eivind Reiersen, Nesodden, er ansatt som kontormedarbeider på partikontoret fra 1. august. Eivind har lang fartstid i RV, en allsidig yrkeserfaring. Han har sittet i kommunestyret på Nesodden, denne perioden er han vara.

Kjøper RV KK-aksjer?

Arbeidsutvalget har diskutert RV sitt forhold til Klassekampen. AU innstiller overfor Landsstyret at RV skal kjøpe 50 aksjer i avisa.

RV skal jobbe med KK-kampanje

Klassekampen drar i høst i gang en stor vervekampanje. Det skal skaffes 1000 nye abonnenter. RV er invitert med i kampanjen og i første omgang stiller partisekretæren i kampanjeutvalget.

Presentasjons-brosjyre

RV har lenge hatt et lite presentasjonshefte som sendes nye medlemmer eller de som ønsker å vite mer om RV. Organisasjonsutvalget har gått igjennom heftet, og gjort noen forbedringer. Dessuten skal det lages et ordentlig hefte i A5-format. Planen er at det skal være ferdig trykket i slutten av august og ett eksemplar blir da sendt alle lag. OU håper at det vil være et godt hjelpemiddel i vervearbeidet.

Kommunelov om kontrollutvalg

Det var planer om et seminar på RVs sommerleiren om kommuneloven og kontrollutvalg. Bakgrunnen var at det står viktige politiske kamper om lovforståelse og praktisering flere steder. Det ble ikke noe seminar på leiren, men det vil trolig bli arrangert et dagsseminar i Oslo i løpet av høsten dersom ikke folkevalgskonferansen i Bergen tar opp temaet. Interesserte bes melde fra til partikontoret.

Finn Olav Rolijordet

Rød kontant støtte

RV har ikke akkurat levd i dødsryggenes dal etter at vi falt ut av Stortinget i 1997, men det er vel ikke langt unna. Tapt stortingsplass betydde tap av penger, men viktigst tap av politiske muligheter. Derfor er det en selvsagt ting at vi satser på nytt mot stortingsmandat.

Vi lanserer i den forbindelse økonomikampanjen «Rød Kontant Støtte: Vi skal tilbake på Tinget». Dette er vårt forsøk på å omgjøre politisk kapital i penger, slik at vi har et solid økonomisk grunnlag for valgkampen. Vi ønsker å gjøre misnøyen med de andre partiene om til aktiv støtte for RV.

Kampanjen vil derfor presenteres offentlig i midten av august og formodentlig med en del interessante støttespillere utenfor våre rekker. Felles for de vil være at de ønsker RV tilbake på Stortinget. Vi gjør et nummer av det sånn cirka et år før valkampstart og slik får vi brukt høsten til å bygge opp økonomien.

RVs sommerleir gjennomførte en liten tyvstart. Der samlet vi inn drøye 2.000 kroner. Alle som ønsker å gi en skilling til RV sin valgkamp kan sende penger til:

Rød Valgallianse, Osterhausgate 27, 0183 Oslo
konto nr 0805 22 51916. Merk giroen «rød kontant støtte»

Finn Olav Rolijordet

Michelle og Fride på RV-leir.
Foto: Else Merete Thyness

Arbeidet med nytt prinsipp-program

Av Finn Olav Rolijordet og Bjarke Friborg

Utgangspunktet for RV-leiren var arbeidet med nytt prinsippprogram, og dette startskuddet har nå gått i juni fikk alle medlemmer og Opprør-abonnenter tilsendt et førsteutkast, slik at flest mulig skal kunne påvirke prosessen tidlig. Og som ventet hadde leirdeltakerne mye på hjerte og var ivrige i å komme med innspill. Leiren fungerte bra som et politisk verksted, og det ble tatt grundige referater underveis. Disse blir nå oversendt landsstyret og programkomiteen. Utover høsten vil debatten om våre prinsipper fortsette i lokallagene, på programkonferanser og i Opprør. Og på grunnlag av dette strikker programkomiteen sammen et mer gjennomarbeidet forslag som kan legges frem i god tid før landsmøtet.

FORM

Under oppsummeringen på leiren var det generelt stor enighet om formen på programmet: det må være kortere, mer presist, mer må nyskrives, det må jobbes med språket. Neste helhetlige utkast må inneholde alt slik at folk ikke etterlyser temaer som faktisk skal være med. Det som nyskrives må merkes. Og utkastet må halveres i forhold til det framlagte.

INNHold

Det er framkommet uenigheter til

innholdet i alle kapitlene. Noen er mer viktige enn andre. Utvalgte deler av kritikken som er framkommet er oppsummert nedenfor.

Kultur/hegemoni (punkt 2.2)

■ For tungt skrevet og bruker nødvendig tekniske begreper. Bør diskutere innholdet bak for eksempel postmodernisme uten å bruke begrepet, og unngå å plassere i bås.

■ Må skrives kortere og mer lettfattelig

■ Alle nye begreper må forklares

Kvinnefrigjøring (punkt 2.3)

■ Kvinner er mer reservearbeidskraft enn tilleggsarbeidskraft

■ Viktig å framheve at kvinner nå utgjør en avgjørende del av arbeidsstyrken

■ Viktig å fastslå at deltidsarbeid på grunn av unger ikke skal gjøre deg dårligere betalt

■ Utkastet kan tolkes dit hen at arbeidsdelingen i hjemmet er hovedårsaken til kvinneundertrykkingen, noe som er feil

■ Bør skille mellom familien som økonomisk institusjon og som sosial institusjon

Ny teknologi (punkt 2.6)

■ Analysen av hva som er nytt er overdrevet

■ Copyright under kapitalismen ikke entydig negativt - beskytter rettighetene til åndsarbeidere

■ Bør si noe om hvordan informa-

sjonsteknologien gjør sosialistisk økonomi enklere

■ IT-revolusjonen har gjort det mulig å masseprodusere bruksverdier med liten arbeidsinnsats

Sosialdemokratiet (punkt 3.2)

■ Sosialdemokratiet er historie

■ Framheve at sosialdemokratiet/reformismen var et prosjekt og en visjon, og at arbeiderne ikke «ble lurt»

■ Gjør det klart at det i dag er mye mindre rom for reformistisk politikk og at «sosialdemokrater» i dag står for nyliberalisme

Sosialisme (punkt 4)

■ Bør unngå elendighetsbeskrivelser når Norge tross alt har meget god levestandard

■ Kvinnefrigjøring er ikke nødvendig etter en revolusjon, det er en forutsetning for noen revolusjon overhodet

■ Mange historisk unøyaktige og unødvendige eksempler

■ «Klassekampen fortsetter under sosialismen» er et slagord med mange ulike tolkninger som bør unngås, og en bør istedenfor utdype hva en mener

■ Mer om revolusjonsforsøk i vår tid, samt noe om lærdommene fra Jugoslavia og Kuba

■ Det bør stå mer om sosialistisk økonomi, inkludere noe av det som er utviklet på dette i RV den siste tiden

Cathrine Bing hadde med seg hunden sin på leir.

Fra Chris, leirleder

RV har nå avholdt sin første sommerleir. Politisk var dette veldig vellykka og dette skal vi gjenta. Vi vedtok på siste landsmøte at nå måtte vi gjennomarbeide prinsipp-programmet skikkelig. Dette var bakgrunnen for temavalget på sommerleiren.

I forhold til programmet var noen av innledningene retta direkte inn på kapitlene i programmet, mens andre tok opp områder hvor RV ikke har noen klare linjer.

For eksempel viste diskusjonen etter militærinnledninga at i RV er det mange meninger om verneplikt. Når diskusjonene kommer opp så tidlig i forhold til neste landsmøte kan vi la en grundig debatt få utvikle seg før vi vedtar RV sin linje.

Innledning om kvinner på nett sa noe om kvinnekultur, og reiste en spennende diskusjon om yttingsfrihet/sensur og friheten til å oppføre seg som drittsekker.

Innvandrerkvinnene krever sin plass i RV. En kollektiv innledning viste mangfold, behov og metode. Dette må vi følge opp.

En av de både gode og dårlige sidene ved leiren var at det måtte velges. Jeg følte meg som en unge i godtebutikken. Med bare en svett time i hånda og så mange ting å velge mellom. Det er bra at alt dette kommer ut skriftlig også.

Det eneste som har vært leit i forhold til denne leiren er at vi kom så seint igang (tid, sted og innhold). Dermed ble det umulig for folk fra Nord-Norge å delta.

Men for de 67 voksne og 13 barna som var på leiren ga dette mersmak. Noen var tilstede gjennom hele leiren, men mange tok dette som en helgetur. Andre, som ferierte i området, kom innom en dag eller til en enkelt innledning. På forhånd trodde jeg at leirledelsen ville få det masete med innsjekking som en konstant tilstand, men det løste seg bra. Nye deltakere fant en ledig køye, kokken opererte med fleksible rammer på grytene og alle ryddet etter seg og sitt. Været var variabelt, men vi fikk badet i oppholdsvær nesten hver dag og satt ute rundt bålet og under stjernene i alle fall to kvelder.

Til alle innledere og deltakere, takk for en vellykket leir. Vi sees igjen.

Chris Hartmann

Aud Eiken, ergoterapeut fra Nøtterøy.

Mari Theodorsen, student på Blindern.

Ti på leir:

Av Else Merete Thyness (tekst og bilder)

Omlag 80 var innom RVs sommerleir. Opprør har spurt noen av dem hvordan de trives på leir, og hva de mener bør inn i det nye prinsippprogrammet.

Magnus E. Marsdal

er nyhetsleder i Klassekampen og sitter i RVs programkomité.

– Det skulle vært flere folk her, men det betyr ikke noe for min trivsel. Interessante samtaler er givende uansett.

– Det nye prinsippprogrammet må formidle noe meningsfylt om det sosiale og kulturelle hegemoniet som gjør at overklassen hersker med slik letthet.

Mari Theodorsen

er student på Blindern. Hun er akkurat ferdig med grunnfag i sosialantropologi.

– Leiren er fin med bra miljø og gode diskusjoner. Jeg har nettopp meldt meg inn i RV, så dette er min første leir.

– RV bør ha en mening om høyere utdanning. Rød Front skal ha en kampanje på Blindern neste semester mot nyliberalismen og kommersialiseringen av universitetet. Prinsippprogrammet bør inneholde noe om dette.

Anna Lopez

sitter i Kongsberg kommunestyret for RV og i RVs landsstyre.

– Jeg trives veldig bra. Dette er min første leir. Det er en ny måte å treffe partifeller på med god tid for diskusjoner.

– Prinsippprogrammet bør nevne innvandrerkvinnens spesielle situasjon under punktet om kvinnefrigjøring.

Betty Maria Furrevik

er aktiv i Latin-Amerika-gruppa.

– Leiren har mange spennende temaer, og det er kjempefint med det flotte opplegget for barna. Drømmen om det sosialistiske samfunnet kommer nærmere.

– Prinsippprogrammet bør fange opp innvandreneres ressurser. Vi har med mye kunnskap fra våre land og vi har våre egne tanker om revolusjonen.

Cathrine Bing

er ikke medlem av RV, men ble med kjæresten sin på leir.

– Jeg trives godt.

– Prinsippprogrammet til RV kjenner jeg lite til, men jeg er opptatt av gratis utdanning for alle – inkludert lærebøker.

Mustafa Hussain

har nettopp dimmet siviltjenesten. Fra høsten blir han heltidsstudent.

– Jeg trives på leiren, men synes noen av diskusjonene har vært litt overfladiske.

– Det bør komme tydeligere fram i prinsippprogrammet hvordan arbeiderrådene skal etableres nedenfra.

Aud Eiken

er ergoterapeut og har vært RV aktivist i mange år.

– RV-leir er en annerledes ferie med god hjemmetrim.

– Vi burde lage en analyse av hvordan det kapitalistiske systemet ødelegger miljøet rundt oss, og presentere det skikkelig i programmet.

Jørn Magdahl

er lærer og tidligere RV-leder

– Det har vært en kjempefin leir med grundige innledninger. Jeg har lært mye nytt og møtt mange folk fra ulike politiske miljøer.

– Det nye prinsippprogrammet burde legge mer vekt på de ideologiske mekanismene som gjør at borgerskapet dominerer.

Michelle Huseby (t.v.) og Fride Darvik

er barn på leir. Michelle starter i andreklasser og Fride i tredjeklasser til høsten.

– Vi liker godt å være på leir og hoppe på trampoline og skremme de voksne på nattløpet.

Fullt sprik i IS og SWP?

I vår døde den palestinskfødte marxisten Tony Cliff, stifter og mangeårig leder av det britiske Socialist Workers Party (SWP). Med sine 10.000 offisielle medlemmer er SWP i dag det største revolusjonære partiet i Europa, og sentrum for den internasjonale IS-tendensen (Internasjonale Sosialister). Men sommermånedene har vist at Cliff etterlot seg en bevegelse med flere uløste motsigelser.

OMGRUPPERING?

Særlig etter østblokkens fall 1989-90 har IS/SWP klart å vokse betydelig, mens en rekke andre venstrepartier har hatt problemer med stillstand eller tilbakegang. Seksjonene i Hellas og Tyskland har nå henholdsvis 1500 og 1000 medlemmer. De fleste andre seksjonene er stort sett smågrupper på 100-200, men SWP sin størrelse har likevel gjort IS-tendensen til en av de tre dominerende hovedretningene innen den tradisjonelt «trotskistiske» delen av venstresiden: De tre gruppene er IS, Fjerde Internasjonale og CWI (bedre kjent som den tidligere Militant-tendensen, som arbeidet innen de sosialdemokratiske partiene).

Fremgangen har imidlertid vært fulgt av mye debatt rundt IS sin sentralistiske ledelsesstil, og britiske SWP sin tradisjonelle dominans.

Før sommeren brøt IS i USA (med 800 medlemmer) formelt med SWP, og nektet å sende delegater til sommerstevnet Marxism i Storbritannia. Årsaken var bl.a. at IS i USA ønsket å bygge ut demokratiske strukturer på internasjonalt plan – mer i tråd med en mini-Internasjonale – mens SWP ville opprettholde sin rett til å selv definere hvem som til enhver tid er medlemsgrupper av IS-tendensen.

Samtidig diskuterer nå den skotske IS-seksjonen å melde seg inn i det fremstormende Scottish Socialist Party (SSP), som er et av de nye sosialistiske samlingspartiene i Europa. I motsetning til den engelske moderseksjonen har IS både i Skottland og Irland for lenge siden bestemt å stille til valg, og om mulig å inngå i valgallianser sammen med andre.

Åpenbart har SWP-ledelsen god tatt denne typen eksperimenter i andre land, mens SWP selv har levd med intern uenighet gjennom en årrekke. Tidligere på året vedtok likevel sentralstyret å delta i den nyopprettede London Socialist Alliance (LSA), det vil si å delta i parlamentariske valg for første gang siden et enkelt forsøk på 1970-tallet. SWP har foreløpig konkludert at erfaringen var positiv, og at enhetsarbeidet må følges opp. Men mange av LSA-partnerne er fremdeles skeptiske til om SWP bare har funnet enda en ny arena for rekruttering til sin egen organisasjon – eller om det reelt går i retning av en større revolusjonær omgruppering.

**Weekly Worker,
SSP Cultural Network**

RV i Portugal

RV ble i mars invitert til Portugal, av den portugisiske Venstrebløkken, Bloco de Esquerda (BE). Hensikten med invitasjonen var todelte:

KAMP MOT EU

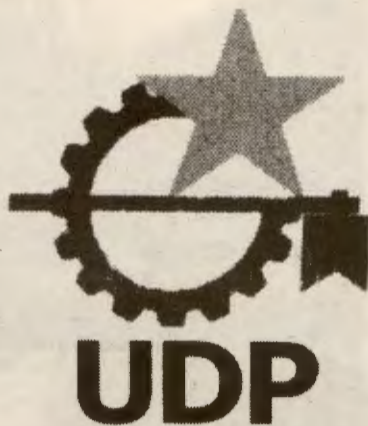
Den 22.-24. mars var det EU-toppmøte i Lisboa som hadde den sosiale dimensjon som tema. I den anledning hadde den portugisiske fagbevegelsen arrangert en kjempedemonstrasjon, som passerte lokalene for toppmøtet. Ca. 50.000 deltok og demonstrerte mot arbeidsledighet, for faste ansettelser, demokratiske rettigheter og lønninger til å leve av. Hvor vidt demonstrasjonen gjorde noe inntrykk på toppmøtet skal være uvisst, men den var uansett et kraftig uttrykk for motstanden mot EU og EUs politikk på grasrotnivå.

Dagen etter hadde flere fagforeninger og politiske partier, bl.a. BE arrangert et alternativt toppmøte. Her var det ulike seminarer, faglige rettigheter, miljø, kvinnespørsmål, EUs rasistiske karakter osv. Et par hundre mennesker fant veien til dette arrangementet som fant sted utendørs under truende skyer, men heldigvis regnet kom ikke før det var slutt.

VENSTRESAMARBEID

Den andre grunnen til invitasjonen til Portugal var å prøve å samle forskjellige venstrepartier i Europa til et kort og uformelt treff som kanskje kan bli fortsettelsen på et bedre og tettere nettverk. Mange av dagens små venstrepartier kommer fra ulike politiske tradisjoner, det som var felles for de som var invitert i denne omgang var at de alle drev med parlamentarisk arbeid på ulike nivåer. Dette møtet i seg selv ga ikke mye verken politisk eller kunnskapsmessig. Men det var kanskje heller ikke ambisjonen. Det å kunne møtes kort, ta en runde om hva som oppfattes som de viktigste politiske spørsmålene i Europa og presentere seg sjøl kan være nyttig nok, hvis det blir fulgt opp med flere treff slik at det kan bygges opp mer stabile kontakter og utveksles erfaringer. Det er ingen tvil om at det trengs. Det deltok ca. 10 partier på møtet.

Berit Jagmann (internasjonalt utvalg i RV) og Olaf Svørstøl

RV har vært i Portugal før og besøkt UDP, et av de tre partiene som i dag utgjør BE. Luis Fazenda var generalsekretær i UDP og sitter nå som en av BE sine to parlamentsmedlemmer. Vi benyttet anledningen til å stille Fazenda noen spørsmål om hva slags allianse/organisasjon BE er.

Er Venstrebløkken en bred revolusjonær front eller en allianse mellom partiene UDP, PSR og Política XXI?

BE er en bred venstrebevegelse som tar den legale formen som politisk parti for å kunne delta i valg, men den innbefatter også en avtale mellom de tre partiene UDP, PSR og Política XXI.

BE er en bred bevegelse fordi den samler en mengde ideologiske og politiske bidrag samt tradisjonene fra den engasjerte portugisiske venstresida i søking etter alternativer til kapitalismen. I dette finnes det personer som er knyttet til politiske partier (som nevnt ovenfor), men også mange personer uten partitilknytning. Det som forener blokken er denne store bredden og en felles kamp mot verdens neoliberalisme, kampen for å vri til venstre den portugisiske og europeiske situasjonen, og ønsket om å bidra til en fornyelse av selve venstresida.

Blokken er en bevegelse med egen dynamikk, egne strukturer og egen ledelse. Men den består også av en avtale mellom tre partier, fordi det var disse, sammen med enkelte personligheter uten partitilknytning som bidro til dens opprettelse. Dannelsen av BE oppsto på bakgrunn av viljen og nødvendigheten som disse partiene hadde for å tolke den portugisiske og europeiske virkeligheten og således fremme en ny mer radikal deltakelse i den nasjonale politikken. Men de hadde likevel fornuft nok til å «tillate» at blokken skulle bli noe mye mer enn bare summen av disse tre partiene.

UDP, PSR og Política XXI fortsetter og fungerer innafor BE og bygger på en politisk avtale som omfatter alle tre, men deres medlemmer og ledere er individuelle medlemmer av blokken.

Er strategien å ene disse partiene i ett, eller å utvikle en revolusjonær blokk – er blokkens mål sosialisme eller dagspolitikken?

Strategien er å styrke venstrebløkken, erobre mer styrke for å kunne delta i den portugisiske politiske hverdagen. Partiene kan opprettholdes eller oppløses.

Dette avhenger av dem selv og bare av

dem selv. Noen framtidig enhets- eller oppløsningsprosess fra partienes side kan en ikke skimte i horisonten ennå. Men uansett hvis det skulle bli en enhetsprosess ville ikke dette erstatte strategien med å styrke venstrebløkken. Det vil si at partiene hver for seg eller sammenslått har rett til og plikt til å opprettholde sin egen politiske og ideologiske identitet innenfor venstrebløkken. Blokken selv vil tjene på dette for på den måten vil en kunne opprettholde mangfoldet som gir grunnlag for en del av styrken og muligheten til fornyelse.

Blokken forsvarer perspektivet til sosialismen som uttrykk for en frigjøringskamp fra menneskeheten mot utbytting og undertrykking, mens en tar i betraktning de forskjellige fortolkningene som dette perspektivet har innenfor de ulike mest radikale venstretradisjonene i Portugal. Altså er venstrebløkken en politisk, sosial og sivilisasjonsbevegelse.

Man forener seg omkring en konkret politikk og de kampene som dette fører med seg. En forsvarer det alternative Europa, for folkene og innbyggerne, som bygger på en europeisk venstrepolitikk som står i motsetning til den kapitalistiske globalisering. En setter den politiske dagsorden ved å arrangere grunnleggende debatter i det portugisiske samfunnet, som gir seg uttrykk i bevegelser, politisk kamp, i lovforslag, i innbyggernes deltakelse osv. Det er ideer som skatterreform for mer sosial rettferdighet, arbeidstakernes rettigheter, avkriminalisering av rusmisbrukere, konkret internasjonal solidaritet (som for eksempel Timor og annullering av Mocambiques eksterne hjelp), for kvinnes rettigheter, kampen mot diskriminering som bygger på etnisitet, kjønn, seksuell legning med mer.

Bevegelsens virkelige strategi er å fornye og forene venstresiden til å bli en sterk opposisjonsblokk mot partiene i det politiske sentrum (Partido Socialista og Partido Social Democrata) som har delt makten mellom seg og er de som virkelig fremmer den kapitalistiske globaliseringa i Portugal.

Hvem deltar i Venstrebløkken

■ UDPs opphav er den portugisiske ML-bevegelsen, og var lenge orientert mot Albania. Har samarbeidet både med RV og AKP.

■ PSR er den portugisiske seksjonen av Fjerde Internasjonale.

■ Política XXI er en utbrytergruppe fra Portugals Kommunistiske Parti.

Militærdebatt

Av Line Schou og Bjarke Friborg

Even Tømte innledet om militæret på RV-leiren. Han har jobbet med det antimilitariske bladet Hærverk, som med mellomrom blir delt ut blant norske vernepliktige. Tømte la vekt på arbeiderbevegelsens tradisjon for antimilitarisme. Han så dette som en motsetning til debatten i RV slik han oppfatter den.

– Mange RVere diskuterer som om de allerede kontrollerer staten og bestemmer hva slags forsvar landet skal ha, mener Tømte. – Men i det kapitalistiske samfunnet er det ikke arbeiderklassen eller RV som bestemmer hvordan militæret skal se ut uansett. Og under sosialismen vil det være en helt ny situasjon.

SOLDATMAKT MOT BEFALMAKT

Han trakk opp to ulike linjer: militærnekting og kamp mot militæret innenfra. Fordelen med den første linja er at man markerer motstand mot militæret som system. Men samtidig overlater man arenaen til andre.

– I dag er den revolusjonære bevegelsen ingen stor trussel, men likevel er det mulig å aksjonere, for eksempel ved å gå inn i militæret og kritisere og stille spørsmål mens man er der, sa han. Det er utgangspunktet for soldatavisa Hærverk, en propagandabrosjyre «for soldatmakt mot befal makt». Hærverk kritiserer kadeverdisiplin, manglende sikkerhet, homofobi og fordummende opplæring til lydighet i militæret. Dette er et eksempel på at det går an å gjøre meningsfylt politisk arbeid i militæret. I en revolusjonær situasjon kan slikt arbeid være avgjørende for at en stor del av soldatene stiller seg på vår side, poengterte Tømte.

INGEN MONOLITTISK ENHET

Debatten som fulgte viste at det på ingen måte eksisterer noen monolittisk enhet på militærspørsmål i RV. Ulike generasjoners erfaringer preget debatten.

– Jeg er imot både et vernepliktsforsvar og et profesjonelt forsvar. Jeg vil forsvare revolusjonen med ikke-voldelige midler, sa Stine Akre (27) fra Bergen.

– Jeg synes det er utrolig at mange her ikke tror på at det kan komme en ny fascistisk invasjon. Tror noen at Europa vil leve i fred i all framtid? Vi kommer ikke unna våpen, sa Peder Martin Lysestøl fra Trondheim.

Pål Ravnsborg-Gjertsen fra Oslo (57) la vekt på at de ulike generasjonene hadde opplevd to

forskjellige verdener sikkerhetspolitisk. AKP-generasjonen ble oppflasket med historier om annen verdenskrig og trusselen om Norge som slagmark for en kamp mellom de to supermakten. For de yngre er Norge først og fremst en del av den aggressive rike verden, som går til imperialistisk krig mot fattige land.

Også blant de ikke-pasifistiske yngre ble ideen om et sterkt nasjonalt folkeforsvar kritisert.

– Geriljakrig i norske fjell virker meningsløst mot amerikanske høyteknologiske våpen. Dessuten er det mer realistisk at Norge er en angrepsmakt i neste krig, enn at landet blir angrepet, sa Mette Bloch Hansen (24), dansk gjest på sommerleiren.

Torstein Dahle fra Bergen mente det er strategisk veldig farlig å overlate militæret til borgerskapet, derfor er det viktig med politisk militærtjeneste. Men RVs praksis er mangelfull. Dahle etterlyste et støtteapparat for røde soldater. – Det er naivt å tro at en revolusjon ikke blir møtt med våpenmakt. Arbeiderne må kunne forsvare seg, sa han.

VERNEPLIKT FOR KVINNER?

Utover uenigheten om pasifisme var det mange innlegg om verneplikt for kvinner. Marte Mjøs Persen (25) fra Ikkevold og medlem i Bergen RV var fascinert av det svenske Socialistiska Partiets forslag om at bare kvinner skal ha verneplikt, mens menn holdes utenfor.

– Jeg vil forsvare meg sjøl, og ikke stole på gutta på skauen. Kvinners ikke-voldelige innsats har vært undervurdert i mange kriger, sa Mjøs Persen. Når det er verneplikt for menn, bør det i prinsippet også være det for kvinner, mente hun.

Stine Akre mente derimot det måtte være en fordel at halve folket ikke hadde blitt hjernevasket til å drepe på ordre. – At det er verneplikt for menn betyr ikke at vi bør gå inn for at enda flere skal inn i militærsystemet.

STØRRE RV-ENGASJEMENT

Men motstanden mot Nye Nato og norske soldater i imperialistiske utrykningstropper var felles for alle. Flere understreket at RV er det eneste klare partiet mot nye Nato, og er godt rustet til å gå i spissen for en bred antikrigsbevegelse. Det fins allerede flere initiativer rundt om i landet, men RV bør skjerpe profilen og innsatsen på området.

– «Nei til Nye Nato» er en sovende bjørn, og bare RV kan vekke den bjørnen, sa Peder Martin Lysestøl.

Kamp mot EU

Av Bjarke Friborg

Mette Bloch Hansen fra Danmark har jobbet det siste året i Brussel, der hun er vara til EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU. Hun er også medlem av Enhedslistens ledelse og var med å vedta partiets kampanje for «Et rødt nej». I sin hovedinnledning på RV-leiren la hun vekt på at nei-siden må komme på offensiven, og at venstresiden må spille en sentral rolle.

– For sosialister er det utilstrekkelig med en strategi som bygger på at alt skal klares innen rammene av en enkeltstat. Globaliseringen har gjort det enda mer nødvendig for arbeiderklassen å organisere seg internasjonalt og å se fremover. Det er ikke sosialistisk å kreve status quo eller at vi skal tilbake til 1972.

– Vi må stille en fundamentalt annen dagsorden og forlate posisjonen om nasjonal selvtilstrekkelighet. Men selv om nasjonalstaten ikke er hellig er det likevel den eneste rammen som kan sies å være tilnærmet demokratisk. Utfordringen er derfor å skape helt nye demokratiske strukturer, et radikalt alternativ til kapitalens EU.

VENSTRE MOT HØYRE

Mette Bloch Hansen la også vekt på det spirende samarbeidet mellom de nye sosialistiske samlingspartiene som RV, Enhedslisten, Scottish Socialist Party og den portugisiske Venstreblokken. Særlig etter opprettelsen av ØMU siden 1. januar 1999 har det blitt bevegelse på venstresiden for å finne en felles plattform mot fremveksten av superstaten. Høsten 1999 ble det for første gangen valgt inn en gruppe franske revolusjonære i EU-parlamentet, og på europeisk plan er den EU-kritiske delen av venstresiden blitt styrket. Men samtidig har det blitt et problem at ytre høyre har markert seg på EU-motstand. Det gjør at venstresiden må utvikle en mye skarpere og mer selvstendig profil, mente innlederen.

– Det virker ikke særlig troverdig med fellesaksjoner for høyre- og venstresiden. Vår motstand er internasjonal og anti-kapitalistisk, mens deres er rasistisk og reaksjonær.

ET RØDT NEI I NORGE?

Mye av debatten konsentrerte seg rundt spørsmålet om en særegen sosialistisk strategi, og om RVs rolle i forhold til den bredere nei-fronten.

Stig Berntsen og AKP-leder Jorun Gulbrandsen var blant de mest skeptiske til mer vekt på sosialistiske argumenter. Sistnevnte mente det var mindre farlig å få Frp som et nei-parti, enn at en stor andel venstresosialdemokrater kunne bli for EU-medlemskap på grunn av utvidelsen østover. Berntsen foretrakk til gjengjeld et «anti-rasistisk nei» frem for et «sosialistisk nei». – Jeg er redd for en særegen sosialistisk strategi, i Norge er det viktigste å vinne kampen om medlemskapet, lød argumentet.

Aud Eiken fra Nøtterøy sa seg mer enig med innlederen, og mente i tillegg at RV var alt for lite markerte allerede i 1994.

– Vi var ikke markerte sosialister, vi var for snille. Vi ville at Senterpartiet skulle gjøre det RV skulle gjort. Denne gangen må vi stå på egne bein, og mobilisere ungdommen på klar anti-rasisme og en egen sosialistisk strategi.

Einar Braathen fra Oslo fulgte opp denne tråden og sa at vi fremover må gå mer inn på innholdet i EUs politikk, og ikke bare at norsk sjøfåderrett var blitt uthulet.

– Vi må avsløre over for tja-folk at EU er alt annet enn radikalt og heller aldri blir det. EU er kommet for å bli, det er et kommandosenter i vår del av verden. Derfor må vi møte den nyliberale offensiven sammen med andre og knytte bånd til venstresiden i EU.

SOSIALISTER MOT EU

Under gruppearbeidet var det konkret fremmet forslag om et eget initiativ for «Sosialister mot EU», akkurat som det i 1994 var mange ulike nei-initiativer, alt fra «Pøbler mot EU» til «Borgerlige mot EU». Men ingen gikk mot å delta i Nei til EU. Jørn Magdahl fra Nøtterøy var blant dem som presiserte at et sosialistisk perspektiv ikke er et angrep på Nei til EU, men derimot en støtte til den internasjonale fagforeningskampen og bevegelsen mot nyliberalisme, WTO og frihandel.

Torstein Dahle fra Bergen var også blant dem som både la vekt på den tverrpolitiske nei-fronten og på behovet for en klar RV-politikk.

– Vi må fremdeles gå mot partimisbruk av Nei til EU, det er viktig å ta oss godt av fronten. Det er farlig å skyve vekk folk fra Sp, hvis de i stedet går over til Frp. Men i 1994 la vi for mye vekt på forsvaret av det bestående, i dag må vi være mye mer offensive på systemkritikk. Vi må gå mot Schengen, mot rasisme og nyliberalisme. Derfor trenger vi et eget sosialistisk, internasjonalt og revolusjonært perspektiv.

Arbeideren

- jordas salt

I sommer viste Norsk Industriarbeidermuseum på Rjukan fram utstillingen «Arbeideren» av den prisbelønnede brasilianske fotografen Sebastiao Salgado. Motivene var hentet fra alle deler av verden og fra alle tenkelige sektorer i arbeidslivet. Hvert fotografi var en levende fortelling i seg selv, og i sentrum sto arbeiderne – menneskene som jobber med kroppene sine – i gruvene, i fabrikkene, på solsvilde jorder og i dampende tropestrøk. De til sammen 208 bildene var en reise som strakte seg fra hypermoderne oljebrønndrepere på jobb i Kuwait til gruvarbeidere som arbeider som slaver i Serra Pelada.

Sebastiao Salgado selv er utdannet økonom, og job-

bet i sin tid i et kaffeoppkjøperfirma. De sterke menneskeskjebnene han møtte ute på plantasjene fikk han til å skifte retning. Han bestemte seg for å skildre kroppsarbeidernes slit gjennom fotokunst. Selv sier han om utstillingen: «Den er en hyllest til arbeideren, og et farvel til en verden av kroppsarbeidere som langsomt er i ferd med å forsvinne og en tributt til disse menn og kvinner som fortsatt arbeider slik de har gjort i århundrer».

Fotografiene forteller historien til en tidsalder. Våre begreper om produksjon og effektivitet er i ferd med å forandre seg, og med dem forandrer arbeidet seg også.

Den utviklede del av verden produserer bare for dem som kan forbruke, og de utgjør rundt en femtedel av

menneskeheten. De øvrige femtedelene kan i teorien nytte godt av overskuddet av produksjonen men har ingen sjanse til å bli forbrukere. Så mange av deres ressurser og så mye av deres rikdom er overført til den velstående del av verden at de ikke har noen mulighet til å komme på like fot med de andre.

Derfor er kloden fortsatt delt. Den første verden opplever en overflodskrise, den tredje verden en behovskrise. Og ved århundreskiftet ligger den andre verden, den som bygde på sosialisme, i ruiner.

Av Else Merete Thyness

Det nye brønnhodet settes på plass. Nå er det mulig å sprøyte inn boreslam og «drepe» den gamle brønnen. Burgan feltene i Kuwait, 1991.

Fiskebåtmannskapene samler seg tidlig om morgenen for å dra ut på mallanza-fiske. Trapani på Sicilia 1991.

Arbeidere på vei opp av en kullgruve. Dhanbad i delstaten Bihar i India 1989.

Gruven er delt inn i firkantede teiger som kalles barrancos med en utstrekning på knappe 20 meter i hver retning. Serra Pelada i Brasil, 1986.

Kjønnsroller i cyberspace

Internett er ikke et nøytralt teknologisk redskap. Det er skapt av personer fra en virkelig verden – med sin sosiale og kulturelle ballast og gjennom maktkamper. Men derfor er det også mulig å påvirke innholdet og å skape nye debattkulturer.

I de to siste tiåra har vi sett store forandringer i forhold til både hvilken type teknologi datamaskina er – altså hvilken funksjon den har – og hvem som bruker den. Før var det en personlig informasjonsbehandler og et skriveredskap brukt av en relativt smal gruppe i samfunnet, hovedsakelig mannlige forskere. Etter oppfinnelsen og kommersialiseringa av den nye nettverksteknologien Internett har maskina også blitt et kommunikasjonsredskap, med en dominerende posisjon i det vestlige samfunnet og med en mye bredere brukergruppe enn tidligere.

ET KJENT MØNSTER

Men som med alle nye framskrittsteknologier framtrer det et kjent mønster når det gjelder bruk og brukere: mannlige hvit middelklasse som utviklere og pionergruppe mens kommunikasjonsteknologien er ny og eksklusiv – med alle oss andre gradvis diltende etter og den tredje verden fullstendig på slep. En lignende parallell kan trekkes til da kanskje den viktigste kommunikasjonsteknologiske revolusjonen fant sted, nemlig hvordan Gutenbergs oppfinnelse av boktrykkkunsten muliggjorde overgangen fra muntlig baserte samfunn til skriftbaserte samfunn i Europa. Også her var det den hvite middel- og overklasse mannen som fikk glede av og deltok i den enorme samfunns- og kunnskapsutviklinga som kunne finne sted ved en kommunikasjonsform som kunne lagres i tid og som nådde mottakere på helt andre steder enn i det muntlig baserte samfunnet (for eksempel en så grunnleggende ting som lovverk).

I det sterkt klassedelte Europa tok det faktisk flere hundre år fra Gutenberg fikk i gang pressa til det ble nedfelt i lovverket at alle samfunnets innbyggere skulle ha denne retten til å lære lese- og skriveferdigheter. Først for borgerne, deretter for alle gutter – og til sist jentene. I dag finnes det samme mønsteret på verdensbasis; en selvfølgelig rett for velstående innbyggere i den vestlige verden – et klasse- og kjønnsmessig privilegium i den tredje verden. Derfor blir det unekte-

lig noe paradoksalt når det snakkes om Internettets fantastiske potensiale for undertrykte grupper i den tredje verden når flesteparten av disse gikk glipp av forrige revolusjon og fremdeles ikke kan å lese og skrive – og hvor de fleste aktiviteter krever engelske språkferdigheter (over 90% av alle publiseringer på nettet er på engelsk).

ULTRA-LIBERALISME

Den første utgaven av nettverkssammenlutning mellom datamaskiner var det såkalte ARPAnet, som bandt sammen servere ved en rekke amerikanske forskningsinstitusjoner og universiteter. Etter hvert som nettverket vokste tok blant annet flere og flere studenter det i bruk, og det nye mediet ble blant annet spådd en demokratiserende rolle i samfunnet fordi man både kunne utveksle informasjon og diskutere uten noen form for sensurerende maktorganer som redaktører.

Nettverket ble av en del av brukerne sett på som en mulighet for opprør mot eksisterende maktstrukturer og kapitalismen på grunn av den nye ytringsfriheten. Den ultra-liberalistiske organisasjonen the Electronic Frontier Foundation var en av dem som gikk i spissen for å bevare og ekspandere nettet sensurfrøtt og for individets fulle ytringsfrihet. Enten dette skulle gjelde retten til å spre porno, spre informasjon om undertrykkende regimer eller si sin hjertens mening i en faglig diskusjon. Denne liberalistiske «fristaten» har etter kommersialiseringa av nettet bevart idealet om den totale ytringsfriheten, delvis med unntak av nynazisters og rasisters ytringsrett.

TOTALYTRINGSFRIHET?

Prinsippet om den fulle ytringsfrihet innebærer ikke bare at man skal kunne si hva man vil – men også på hvilken måte man vil, uavhengig av hvilken effekt det vil ha på andre. Verdier for debattpraksis på nettet finner man blant annet nedfelt i «nettikette»-reglementer for den enkelte diskusjonspraksis, en slags skikk og bruk for hvordan en bør oppføre seg i ulike internettkulturer. De er som oftest formulert av personen eller organisasjonen som har det formelle ansvaret for lista.

Ifølge den amerikanske nettforskeren og lingvisten Susan Herring preges de fleste slike lister av liberalistisk/anarkistiske verdier for samhandling. Hun har gjort en rekke studier av amerikanske faglige diskusjonslister og mener at de klart dominerende verdiene for diskusjon i ulike nettsammenhenger bygger på prinsippet om nettopp den ultimate ytringsfrihet. Det innebærer at man i diskusjonen skal forholde seg til så lite regler som overhode mulig som potensielt blir sett på som begrensende for individets ytringsrett. I praksis betyr det at individet også skal ha rett til å trakassere andre deltakere eller komme med personangrep som argumentasjonsstrategi – og at det blir opp til den enkelte deltaker å overse dette eller fjerne meldinger med en form eller innhold man er uenig i dersom man synes dette er plagsomt. En slags «den sterkeste rett»-ideologi med andre ord.

KVINNERS ØNSKER

Susan Herring undersøkte blant annet diskusjonsstilen så vel som nettikettereglementer på ni internasjonale faglige diskusjonslister med noe ulik kjønnsfordeling. Ut fra svarene hun fikk ser det ut som om kvinner og menn har til dels ulike preferanser når det gjelder normer for debatt, der menn i større grad ser ut til å foretrekke den «anarkistisk-liberalistiske» verdigrunnlaget, med så lite regler for debatten som mulig og aksept for personangrep som grunnleggende premiss for debatten – delvis fordi de så på dette som den beste strategien for full ytringsfrihet og fri deltakelse. Kvinnene på sin side ga uttrykk for at de satte større pris på støttende oppførsel og fravær av personangrep ut fra en argumentasjon om at en debattkultur med høyt innslag av personangrep ville senke den generelle deltakelsen og øke terskelen for å delta aktivt med innlegg i debattene.

Disse til dels motstridende kjønna preferansene kom også til uttrykk i form av ulik debattpraksis på diskusjonslister med ulik kjønns sammensetning, hvor de kvinnedominerte listene var preget av svært lav toleranse for trakasserende oppførsel og generelt mye støttende innlegg. På de mannsdominerte listene var mønsteret motsatt; en høy toleransegrense for personangrep og hvor såkalte støtteinnlegg som uttrykte enighet ble sett på som «bortkasta håndbrekke» og unødvendig for debattens framdrift. På lister med deltakere av begge kjønn så det ut til at det var den såkalte maskuline varianten som dominerte og fikk gjennomslag. Med jevne mellomrom oppsto det metadebatter om debattkulturen, hvor kvinner og andre menn ga uttrykk for et ønske om mindre personangrep som debattpremiss, og i disse debattene ble kvinnene ofte møtt med utsagn som «If you can't stand the heat ladies – get out of the flames...».

VERDIKONFLIKT

Konsekvensen av det som kan kalles verdikonflikter på listene førte ofte til at mange kvinner forble ikke-aktive deltakere eller rett og slett meldte seg av fordi de ikke orket, ville eller turde delta i debatten på de rådende premissene. Det ser altså ut til at premisser for nettdebatt og ulike debattkulturer kan legge mer eller mindre til rette for i hvilken grad kvinner velger å delta. Det ser også ut til at dette ikke bare er et spørsmål om kjønn, men også om deltakerhierarkier generelt – altså hvor mange som skriver hvor mye på en liste. Dette viser også min egen undersøkelse av to norske debattlister med lik kjønnsfordeling (ca 15% kvinner og 85% menn), der den ene hadde en høy toleranse for og bruk av personangrep, mens det på den andre lista var liten aksept for dette. Over en toårsperiode sank den aktive kvinnedeltakelsen på førstnevnte liste – mens den på sistnevnte økte jevnt, med stadig flere jevnt bidragende kvinnelige deltakere.

I en undersøkelse av et forsøk i Santa Monica om bruk av elektroniske diskusjonslister for å øke den lokaldemokratiske deltakelsen i befolkninga prøvde man

ut ulike måter å organisere diskusjonene på, med ulike former for styringsgrad av diskusjonene. Her viste det seg at der det var fritt fram for alle typer ytringsformer, inkludert trakasserende oppførsel, sank deltakerbredden generelt og majoriteten av innleggene ble stort sett skrevet av noen få menn. Ved en viss styring av debatten av en listeadministrator, hvor terskelen for trakasserende innlegg var høyere, økte deltakerbredden og flere kvinner deltok også. Dette tyder på at det er mulig å påvirke deltakerbredde og øke kvinnelig deltakelse ved å velge rammer for debatt som stimulerer til dette, og at det ikke bare er kvinnene som må øke selvtilliten og tilpasse seg de eksisterende kulturene.

RV OG POLITISK KULTUR

I RV mener vi noe om hvordan vi vil at samfunnet skal styres og organiseres – vi er generelt skeptiske til en amerikanisert liberalistisk ideologi med den sterkeste rett som grunnleggende prinsipp – nettopp fordi vi mener at dersom mer ressursvake grupper som kvinner, innvandrere, arbeiderklasse skal integreres i et demokratisk samfunn må det legges til rette for det. Men dette må ikke bare gjelde strukturelle forhold. Makt er noe som også produseres i kulturen, og vi må spørre oss: hva skal til for at alle stemmer blir hørt? Dette krever en viss form for styring og tilrettelegging – noe som også bør gjenspeiles i politikken vår.

I RV ønsker vi gjennom sosialismen å skape et «ekte demokrati», hvor alle grupper skal delta og ha innflytelse i samfunnet. Når vi kritiserer dagens demokrati for å ikke være representativt sier vi sjelden at mangelen på folkevalgte kvinner, arbeiderklasse og innvandrere alene skyldes deres dårlige selvtillit – i tillegg til jobb- og familiemessige forhold handler det om hvem som har lagt premisser for den politiske kulturen (borgerskapets menn). Sånn er det også på nettet – nettikulturer og hvem som deltar i dem er ikke naturgitt og uforanderlig – men handler i høyeste grad om skapte kulturer som både kan påvirkes, endres og som vi bør ha mening om.

SKAP EN BEDRE NETTKULTUR

Min appell til en utvikling av en slags IKT-politikk er at vi slutter å hause opp rundt nettet som et sted fritatt for samfunnmessige verdier og misforstått ytringsfrihet. Vi skal spørre oss: ytringsfrihet for hvem, og begynne å bruke ideologikritikken vår også i forhold til dette mediet. I tillegg bør vi kanskje bruke litt mindre tid på å spå hvordan teknologien vil påvirke oss – og heller bruke litt mer tid på å påvirke den, ved å engasjere oss i prosjekter som har som mål å få undertrykte grupper og tause stemmer på nettet, jobbe med Redd Barna for å fjerne avskyelig barneporno og skape debattvirksomhet som tiltrekker seg andre enn mannfolk. Med dette håper jeg å ha provosert noen.... Lykke til..!

Janne Bromseth fra Trondheim er medlem av RVs kvinneutvalg. (utdrag av leirinnledningen)

Nasjonalalliansen - gammalt piss på ny flaske

På den ekstreme høyresida fikk vi i fjor et nytt parti; NasjonalAlliansen. Partiet kom til verden etter nazistenes årelange forsøk på å skape et samlingsparti. Bak partiet står gamle travere fra Forente Nasjonalister, utbrytere fra Fedrelandspartiet og andre rasistiske mikroorganisasjoner.

I 1996 blei Forente Nasjonalister (FN) stifta i Grenland. Det uttalte målet var å samle alle «nasjonale» krefter i en organisasjon. FN var organisatorisk delt opp i en «radikal» og en «moderat» fløy. Den «radikale» fløya var leda av Toni Arnt Jacobsen og Terje Halvorsen (begge medlemmer av Zorn 88 – nå heter Norges Nasjonalsosialistiske Bevegelse). Den «moderate» fløya blei leda av Tommy Svendsberget og Kjell Tore Vogsland.

I et intervju med Tommy Svendsberget på NRK Telemark uttalte han at forskjellen på det FN sto for og nazismen var som forskjellen på Prince og Prince Mild. Målet for FN var hele tida å kunne forene de ulike kreftene i et felles parti. 24. februar 1999 kom meldinga fra Forente Nasjonalister om at målet var nådd, og det nye partiet var stifta. Nasjonalalliansen så dagens lys. Bak NA sto personer fra Hvit Valgallianse, deler av Fedrelandspartiet, Hvit Ungdom og enkeltpersoner fra Folkebevegelsen mot innvandring (FMI).

GAMLE OG NYE TRAVERE

Drangedalsmannen Kjell Tore Vogsland blei på stiftelsesmøtet til NA valgt til leder. Vogsland er en gammel travet i nazimiljøet. Han starta sin karriere i Unge Høyre, meldte seg inn i Fremskrittspartiet som 18-åring, og har vært et sentralt medlem i Fedrelandspartiet siden stiftelsen i 1989. Da nazisten Knut Hedbo starta opp Nasjonal Samling i grenlandsdistriktet for noen år tilbake, var det Vogsland som overtok ansvaret for kontakt med medlemmene mens denne Hedbo måtte sone dom for væpna ran. Hedbo-søner forøvrig nå en dom for drapstrusler mot en tidligere partifelle, Terje Halvorsen. Halvorsen var tidligere aktiv i Forente Nasjonalister, medlem av Skien NS, og var sammen med Hedbo flaggbærer under Rudolf Hess-marsjen i Roskilde i 1995.

Nestleder i Nasjonalalliansen blei Jan Bjørnflaten. I et intervju med Telemarksavisa fortalte postbudet fra Porsgrunn at han ikke hadde lest så mye, men blitt innvandringsmotstander gjennom Holmgang og liknende debattprogrammer på fjernsyn. Bjørnflaten blei foreviga av samme avis da han på femtiårsdagen for Quislings død, æret landssvikerens ved hans gravstøtte på Gjerpen Kirkegård. Seinere skreiv Telemarksavisa om Bjørnflaten da han demonstrerte sitt ariske heltemot ved å urinere inne i et asiatiske gatekjøkken.

Etter dette sto Bjørnflaten fram i media og uttalte at han trakk seg tilbake på grunn av det han kalte mediehets.

2. nestleder i NA er den eldre herren Tore Pettersen som også har sin bakgrunn fra Fedrelandspartiet, der han var nestleder. Pettersen er et kjent fra ansikt bl.a. fra FMI.

Leder for ungdomsorganisasjonen Norsk Ungdom, Eivind Søvik fra Haugesund, er tidligere fylkeskontakt for Hvit Ungdom i Rogaland. Søvik

er 20 år gammel, og har tatt en yrkesfaglig utdanning.

INTERNETT

Nasjonalalliansens aktivitet foregår i all hovedsak på internett. Ansvarlig for NA's nettsider er Arnljot Moseng fra Hordaland. Moseng var i mange år leder for FLPs ungdomsorganisasjon Fedrelandsungdommen. Moseng måtte trekke seg som leder etter avsløringer om at han var ansvarlig for databasen Nasjonal Allianse BBS. På denne sida ble det påstått at Zyklon B, gassen som blei brukt i de tyske gasskammerne under krigen, var et avlusningsmiddel som ikke gjorde noen skade. Videre blei bombinga av Blitz hyllet på denne sida. Moseng sto også som underskriver av kontrakten til nazihuset Aker Kulturverksted i 95, og da politiet slo til mot huset var Moseng blant de arresterte sammen med ca 80 andre nazister. Det blei beslagnlagt et hundretalls våpen. I forkant av denne episoden blei det skutt med klinkekuler mot antirasister og politi, og ei ung jente blei som følge av dette blind på det ene øyet.

I dag er Moseng ansvarlig for det internasjonale selskapet DigiWebs avdeling i Norge.

STRATEGI FOR REKRUTTERING

Nasjonalalliansen har fra begynnelsen gjort seg stor flid med å framstå som moderate innvandringsmotstandere. Alliansen har Le Pen i Frankrike og Haider i Østerrike som sine forbilder, og kaller seg som disse «nasjonaldemokrater». I tillegg til innvandringspolitikk forsøker de å gjøre miljøpolitikk til en av sine hovedsaker. De har prøvd å få innpass i miljøbevegelsen, men har blitt kontant avvist. Nasjonalalliansen forbereder seg nå på stortingsvalget neste år, hvor målet er å stille lister i samtlige fylker og få plass på stortinget.

Sjøl påstår NA at de har om lag 2000 medlemmer. I virkeligheten dreier det seg neppe om flere enn et par hundre på landsbasis. Aktiviteten er sporadisk og det er få steder de har dristet seg til å vise seg offentlig. På Ørland i Nord-Trøndelag ble det stor ståhei da Norsk Ungdom rekrutterte ungdom ned i 13-års alderen. Flere av lærerne tok affære da de merka at elever tegna hakekors og andre nazisymboler på skolen.

I Bergen har NA og NU starta fylkeslag, det har blitt delt ut løpesedler og hengt opp plakater. På deler av Sørlandet har det også vært tegn til aktivitet, og også her preges miljøet av folk i ungdomsskolealder. I Grenland har det vært gjort noen spede forsøk på å rekruttere på lokale fotballkamper, uten synlige resultater.

Det er grunn til å tro at Nasjonalalliansen vil stå mer åpent fram ved valget neste år. Målet må være å komme ut med informasjon i forkant av valget om hva dette «partiet» egentlig står for, og å hindre dem i få noen talerstol under valgkampen.

I skrivende stund planlegger NA å avholde sitt første landsmøte. Landsmøtet er planlagt til den 19. august på sørlandet, og det mobiliseres nå for å stoppe møtet.

Av Stig Berntsen og David Sørmark

Foto: Klassekampen-arkivet

Nasjonalalliansen prøver seg i Bergen

I Bergen har vi vært lite plaget av organiserte nazister, de har rett nok prøvd seg et par ganger, men det ender alltid med nederlag og ydmykelse for de brunsvide. Nå prøver de seg igjen. Denne gangen er det Nasjonalalliansen (NA) som er prosjektet. De vil framstå som et legitimt parti til høyre for Frp.

Siden Bergens-avdelingen i NA blei stifta i februar har vi sett lite til dem. De prøvde seg på en vervekampanje gjennom plakatklistring i mai, men her møtte de mye motstand. Aksjonister spayet over alle plakatenes med gang de var hengt opp. Dette gjentok seg flere ganger i løpet av en måneds tid før NA ga opp plakatkampanja si. Men før de ga helt opp prøvde de å henge plakatenes så høyt at det ikke gikk an å spraye over dem. Dette resulterte i at NAs A4 plakater hang i to og en halv meters høyde og var komplett uleselige for de som i det hele tatt så dem. De blei sjølsagt også sprayet over. Etter dette har vi sett og hørt lite fra NA i Bergen. Vi anser likevel ikke denne kampen for å være over.

Det har i år vært to tilfeller av ruteknusing på den radikale bokkafeen Kafe Kaffaen og et tilfelle på NKPs kontor. Det er også sett uniformerte nazister i Bergen by, noe som har vært helt uvanlig til nå. Det høyreekstreme miljøet i Bergen har blitt mer aktivt i det siste og på Sotra rett utenfor Bergen ser vi samme trenden med aktive åpne nazister i lokalmiljøet. Her ute bor også en av lederne i NA, Arnljot Moseng, tidligere kjent fra FMI og nazireiret Aker Kulturverksted. Vi regner med å se mere fra NA i tida som kommer da de sjøl sier at de satser hardt mot valget i 2001. Og hver gang de rører på seg lover vi i BRV og resten av det antirasistiske miljøet i Bergen å være der for å gjøre livet surt for nazistene, slik at de aldri vil bli noen trussel for vanlige folk. Og skulle noen ha noe info om NA eller andre høyreekstreme på vestlandet så ta kontakt med BRV.

Håkon Bull-Njaa, leder i Bergen RV

Infopakke mot NA

Antirasister jobber med ei informasjonspakke om Nasjonalalliansen, som vil være ferdig i god tid før valgkampstart. Pakka er spesielt beregna på utsendelse til skoler og andre institusjoner med oppfordring om å utelate Nasjonalalliansen fra deres valgdebatter og stands.

Følg med på nettet

Følg med på www.naziwatch.net for mer informasjon om demonstrasjonene mot Nasjonalalliansens planlagte landsmøte 19. august. Tips om høyreekstrem aktivitet kan sendes på e-post til naziwatch@naziwatch.net.

BLIKK MOT HØYRE

RV-fokus på høyreekstremisme i norsk og internasjonal politikk

Klassekampens store høstkampanje

1000 nye dagsavisabonnenter i verveperioden 1. september til 16. oktober. Du har kanskje sett helsidene i Klassekampen som varsler høstens kampanje for flere abonnenter. Det er dagsavisabonnenter avisa er ute etter og det er på dagsavisatilbudet er. Ukeavis kan også verves, men da til vanlig pris (6 mnd: 380 kroner, 12 mnd: 760 kroner). Slik vil høstens tilbud se ut:

kr. 415,- for 3 mnd dag - gratis i 6 uker
kr. 830,- for 6 mnd dag - gratis i 3 uker

LESEREN SKAL MOBILISERES!

Klassekampen satser på å mobilisere sine egne lesere og i appellen ligger tre utfordringer:

- verv en abonnent!
- gi et gave-abonnement!
- gi tips om et navn som Klassekampen kan ringe sjøl!

VERVEVERKTØYET

Fra ca. 20 august vil det komme istikk-kort i Klassekampen der hver enkelt blir oppfordra til å verve/gi abonnement eller tipse om navn. Og så kommer istikk-kortene en til to ganger i uka i hele kampanjetida.

AKTIVISTVERKTØYET

Det lages en enkel og synlig A2-plakat som inneholder tydelig melding om tilbudet. Denne sammen med verveblokker blir sendt ut til alle kommisjonærer.

KAMPANJAS 3 BEIN

1. Klassekampen som verver

Uten profesjonell og tung innsats fra avisa sjøl, ville ei slik kampanje være umulig. Betydningen av avisas egen rolle blir ikke mindre av at det ikke finnes midler til å kjøpe seg reklameplass andre steder. Salgsopplegget bekjentgjøres nå og fram mot kampanjestart – det vil si at salgsavdelingen er i rute. Redaksjonelt blir kampanja dekket av journalistene Espen Løkeland Stai, Sissel Henriksen og Bendik Wold. Synligheten i avisa blir søyler tirsdag, torsdag og lørdag samt kampanjestoff på lørdagen. Allerede 8. august blir kampanja og målene brutt ned på fylker og behørig kommentert!

2. Fornying

Klassekampen vil ut til nye lesere. I vår har en rekke nye lesere blant abonnenter av Norsk skoleblad og FOs medlemsblad stiftet bekjentskap til avisa gjennom sjølvalgte prøveabonnement. Tariffoppgjøret i vår ga

KK skal nylanseres til høsten og kaster seg ut i en ny vervekampanje. Og RVere stiller selvfølgelig opp for venstresidas dagsavis!

avisa ei stor utfordring som streikeavis. Sjøl om det er delte meninger om hvordan avisa lykkes, så tåler avisa enhver sammenlikning med resten av dagspressen – særlig tatt i betraktning de ressursene Klassekampen står over. Velferdsstatsaksjonen og høstens statsbudsjett som kommer i avslutningen av kampanjeperioden, er en av flere muligheter Klassekampen har til å gi opposisjonen slagkraft og dermed sette dagsorden i mediabildet. Synliggjøring av nye støttespillere er viktig for å gi nye lesere et puff og lette vervingen. Og avisas arbeid med en lay-outmessig fornying 1. oktober vil få stor betydning for ververesultatet. Men ikke minst kan ekstraordinær generalforsamling i slutten av september bety nye ressurser og krefter for Klassekampen. Generalforsamlingen skal presentere en plan for aksje- og kapitalutvidelse og forhåpentligvis trekke til seg nye krefter i styret.

3. Aktivist- og venneapparatet

Men uten KK-venner i aktivitet lokalt, vil bare ytterst gode betingelser på de to andre beina bringe kampanja i havn. Vår bekymring i skrivende stund er problemet med å komme igang tidnok. Det er ofte en lengre oppbyggingsperiode for ei aktivistkampanje – særlig fordi det tar tid å komme igang slik at resultatene i seg sjøl mobiliserer til innsats. Vi trenger derfor en rask respons på dette notatet om vervekampanja. Hva er mulig å organisere og hvordan virker målene for fylket? Se på de problemstillingene som følger fylkesmålsettingene. Sentralt for kampanja vil være å;

- dekke flest mulig bydeler, byer og steder med stand på åpningsdagen 2. september!
- avholde mange stands i kampanjetida
- holde møter om avisa og finne fram til nye navn og kilder til abonnement – ringe og verve!

Aksjon på lærestedene første uka i september – studentverving – trenger ververe. Her er forberedelsene ikke kommet langt.

Klassekampen vil honorere den som verver flest abonnenter med en bærbar PC! (De som ringer yrkesmessig for KK, er ikke med i konkurransen). Alle som verver vil bli med i en trekning på feriereise til Palestina! (Og Klassekampen har til vurdering å gi et gavekort på Tronsmo, 500 kroner, for alle som verver 5 abonnement.

FYLKESMÅLENE

	Høst 2000*(dag)	Dagres.	98
Lørdagres.	98		
Østfold	30	66	39
Akershus	60	118	84
Oslo	375	621	357
Hedmark	25	37	18
Oppland	25	44	28
Buskerud	35	57	37
Vestfold	40	77	57
Telemark	30	45	39
Aust-Agder	10	16	20
Vest-Agder	15	20	26
Rogaland	50	95	56
Hordaland	90	214	102
Sogn & Fjordane	15	32	32
Møre- og Roms	30	62	31
Sør-Trøndelag	60	107	91
Nord-Trøndelag	15	24	13
Nordland	35	69	36
Troms	45	85	89
Finnmark	15	26	21
	1000	1805	1166

*)Vervede lørdagsabonnement vil bli omregnet til dag (6 lørdag = 1 dag)

8. mars-vervemålet var i år på 50 og ble overoppfylt: 72 abonnement. Men 1. mai-vervemålet på 200 ga nesten ingenting – bare 15 ble vervet! Kanskje du ikke visste at det var ei 1. mai-kampanje. Viss ikke – så er nok det mye av problemet – kampanja var ble litt borte... (1998-kampanja varte i realiteten fra 1. september 98 til månedskiftet februar/mars 1999.)

Spørsmål til oppfølging:

1. Er det fylkesansvarlig for Klassekampenarbeid i fylket ditt? – i tilfelle nei, kan du være ansvarlig? Eller har du forslag på andre?

(Den viktigste jobben for fylkesansvarlig er å holde kontakt med andre i fylket og oppmuntre til innsats)

2. Kan du delta i kampanja – fra når? og med hva? Finnes det lokale planer?

(Dersom du er organisert i fast KK-arbeid – har dere diskutert høstens salgs- og vervearbeid?)

3. Kan det bli 2. september-salg på stedet ditt / fylket ditt?

(Nevn steder du har kontakt med – eller som det er mulig å få til salg på – f.eks. nye steder)

4. Vil det være en brukbar metode å gi kampanja en flying start ved å organisere en lokal kampanje for gaveabonnement til personer (unge) og organisasjoner (fagforeninger el.likn) som dere mener burde bli abonnenter – og så samle inn penger til formålet under kampanja.

F.eks ved å kjenne aktiv-lista for KK i fylket (som kan utleveres til fylkesansvarlig med spesielle klausuler) – er det mulig å plukke ut noen mål for en slik gave.

5. Hva synes du er bra med avisa nå? Hva synes du er dårlig? (Nevn det du synes er viktigst)

6. Har du tips til helheten i kampanja? For eksempel folk avisa burde intervju om å være leser eller abonnent.

7. Hva mener du om vervemålet i fylket? Har du forestillinger om viktige målgrupper for vervingen? Er det høyere lærested der du bor – vet du noen vi kunne kontakte for å gjøre en innsats første uka i september?

7. Annet?

Av Asgeir Bell, deltaker i forberedende salgsutvalg

Vennligst send respons til: a.bell@online.no eller postveien:

Klassekampen
Att.: Maja Bohne Johnsen
Boks 9257, Grønland
0130 Oslo

Av Asgeir Bell

Innvandrerkvinner i Norge:

Hva er oppnådd og hva er neste steg?

Innledning på Rød Valgallianses sommerleir 2000 av Ana Lopez, Betty Maria Furrevik og Madhu Sharma fra RVs innvandrerrutvalg.

Innvandrerkvinner er en ressurs. Vi tre har laget en felles innledning som vi vil at skal holdes i RV-miljøer i hele landet. Vi er tre kvinner fra forskjellige land som igjen kjenner andre innvandrerkvinner. Vår sosiokulturelle bakgrunn har vi med oss og vi har høstet forskjellige erfaringer fordi vi har opplevd forskjellige sider av det norske samfunnet.

Alle kvinner kjenner det felles kvinnelivet vi lever innenfor det kapitalistiske samfunnet. For innvandrerkvinner vil det utenom dette være felles trekk som gjelder dem. Det viktigste felles trekk ved innvandrerkvinner er et veldig mangfold, fordi vi har fått se litt her og litt der. Det neste er at mange er avhengige, først og fremst av mannen. Vi er som et vedlegg til et brev. Ikke brevet, kvinnen er bare vedlegget. Så er det omsorgen vi har felles. Omsorgen og ansvaret for foreldre og barn. Familien som er rammen for denne omsorgen er både inkluderende og ekskluderende. Inkluderende når du er der og gjør som du skal, og ekskluderende hvis du går imot den. Det koster mye for, for eksempel en katolsk kvinne å leve som vi gjør her. Janteloven gjelder ennå mer for oss enn andre.

EGENVERD

Vi observeres av medlemmene i det samfunnet vi er innvandret til og av medlemmene fra vårt eget samfunn. Dette gir et dobbelt press. I møtet med majoritetssamfunnet mister innvandrerkvinner en del av seg selv. Vi ser på oss selv, etter mange år, og vurderer om vi har mistet vår egen verdi under denne integrerings-, tilpasningsprosessen.

Paulo Freire var en brasiliansk pedagog og rettferdighetsforkjemper. Han deidiserte den radikale og banebrytende boka «De undertryktes pedagogikk» fra slutten av 1960 tallet: – Til de undertrykte og til de som lider med dem og kjemper ved deres side.

Videre sier han: – Når den kritiske bevissheten vekkes, fører dette til at sosial misnøye kommer til uttrykk, fordi denne misnøyen utgjør en virkelig del av en situasjon der menneskene undertrykkes. Dette er en fredelig revolusjon nedenfra og det handler om å forberede menneskene for utvikling og forberede utvikling for menneskene. Folket må frigjøre sine menneskelige evner og de må gjenvinne sin verdighet og selvaktelse! Dette er budskapet til Paulo Freire som kjempet med folket og for folket til sin død.

Siden jeg her skal snakke om innvandrerkvinner sin situasjon i Norge begynner jeg med følgende utsagn:

Foto: Opprør

«Innvandrerkvinnene må selv frigjøre seg fra et undertrykkende system, og selv kvitte seg med taus lydighet mot autoritetene og tilpasning i gamle roller!» Det handler om hvordan en kvinne skal og bør være deltaker i et likeverdig fellesskap, bygge opp sin identitet ved å ta ansvar i eget miljø. Simone De Beauvoir sier i boka: «Det annet kjønn» begrepe «objektet og subjektet».

Paulo Freire snakker om folkets bevissthet/ubevissthet og jeg oversetter det til kvinneundertrykking: Subjektet brukes om de kvinnene som er bevisstgjorte og handler aktivt i motsetning til objekter som ikke er bevisstgjorte og utsettes for handling. Frykten for friheten er faren ved sin egen bevissthet.

Jeg tenker sammen med Freire; Kvinnen, eller mannen hvis jeg her skulle snakke om folket generelt, innrømmer sjelden eller aldri sin frykt for frihet åpnet, men skjuler det bevisst eller ubevisst. Frihet betyr ansvar for sitt eget liv og ansvar for å ta de riktige valgene. Valget hver enkelte innvandrerkvinner har i forhold til ekteskap, til å få barn, til skilsmisse eller utdanning er hennes og kun hennes og det bør respekteres fullt og helt. Men vi kan likevel stille spørsmål på deres valg?

HVEM ER JEG?

Jeg har gjennom hele livet lurt på hvem jeg virkelig er, inntil jeg fant ut at jeg først og fremst er en Kvinne, så er jeg en innvandrerkvinne og til slutt er jeg en kommunistkvinne. Det er ingen lett kombinasjon.

I en 8. mars-tale i Fredrikstad for noen år siden begynte jeg min tale med sitat av Simone de Beauvoir: «Man er ikke født som kvinne – man blir det». Jeg sa videre ikke bare en kvinne, men også en innvandrerkvinne og jeg er en mor og en datter.

I mitt hjemland Brasil blir ofte kvinner oppdratt til å være dumme og deilige, uten egne tanker og krav. Jeg gikk og går fremdeles egne veier tross mye motstand i livet. Fordi det handler om å være likeverdige, hverken mer eller mindre! Rosa

Luxemburg var også en kvinne og ble til slutt myrdet for noe hun trodde på – «rettferdighet». Hun ble også myrdet fordi hun var en kvinne.

I Pernambuco i Nord-Brasil i slutten av april i år, skjedde det noe historisk i MSTs (de landløses bevegelse). Kvinner alene okkuperte et landområde. Det var 70 jordløse kvinner som okkuperte jord i Nord-Brasil. Ved å okkupere kun med kvinner æret de eks-borgermesteren, Dorceline Folador, som også var kvinne og ble drept i oktober 1999 i sitt hjem, mens hennes to småbarn så på. En modig rettferdighetsforkjemper døde fordi hun trodde på rettferdighet for de undertrykte.

De okkuperte også for å vise brasilianske myndigheter at landarbeidere ikke er redde for trusler lenger. De sa «Vi trenger å sette fri jord fra undertrykkerne til de som ønsker det og sette bondekvinne fri fra slavearbeidet!» Lenge leve Dorceline Folador, Lenge leve rettferdigheten og verdigheten til de fattige!

FRIGJØRING I FELLESSKAP

Om oppsummeringen av innvandrerkvinner sin situasjon i verden som var i New York i juni i år, og det er 5 år etter Beijing konferansen. De er 50 mill. De blir stadig flere. De er fullt i stand til å snakke på egne vegne. De har begynt å bygge et internasjonalt nettverk. Og de forlanger å bli hørt, skriver Sissel Henriksen i Klassekampen. De 50 mill innvandrerkvinnene uten stemme i FN gir et opprop til alle verdens kvinner om å stå sammen og kjempe!

I RV sitt Antirasistiske manifest fra 1997 står følgende: – Skal RV utvikle sin betydning som et antirasistisk parti med målsetting om et flerkulturelt samfunn, er det nødvendig at partiet selv blir mindre hvitt.

Det er viktig å oppsummere de erfaringene medlemmer med innvandrerbakgrunn har i partiet, utvikle partiets minoritetspolitikk, verve flere medlemmer med innvandrerbakgrunn, velge flere innvandrere i tillitsverv, få flere innvan-

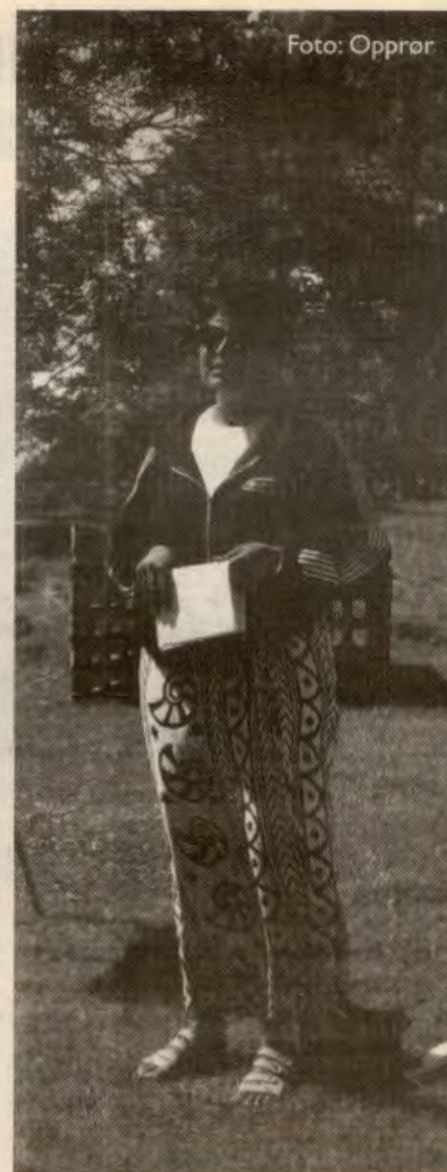

Foto: Opprør

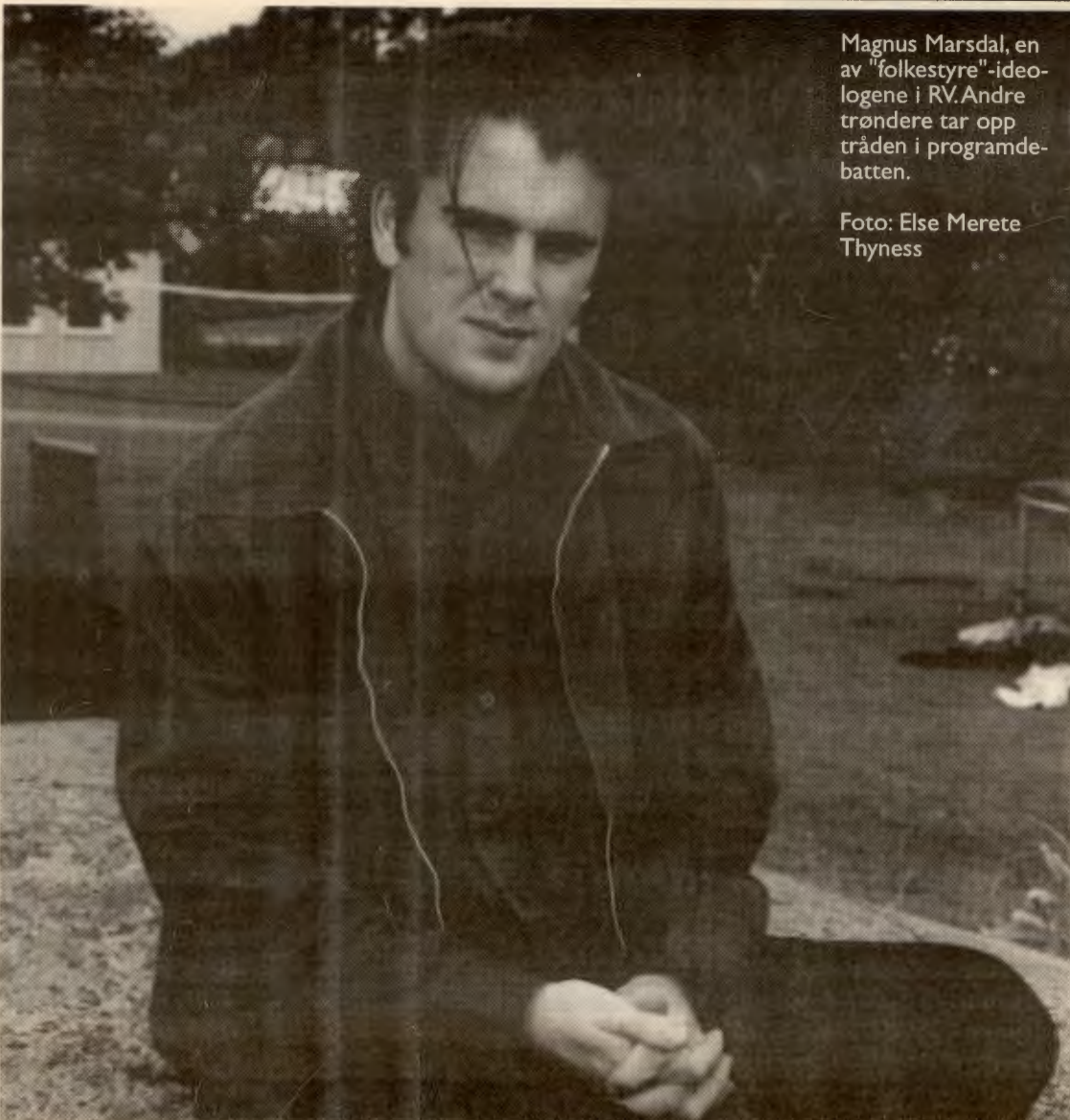
drere til å stille på valglistene, øke den sosiale kontaktflaten med innvandrermiljøer og styrke arbeidet i de antirasistiske organisasjonene og i organisasjoner og nærmiljøet med mange innvandrere. Det er også viktig å styrke de antirasistiske siden ved annet arbeid, i fagbevegelsen og kvinnebevegelsen.

I et leserinnlegg til MIRA-senteret som er en organisasjon som kjemper for innvandrerkvinner rettigheter, skriver jeg følgende: Innvandrerkvinner i alle land kjenn din rett, for du er et unikt menneske! Dette var under kommunevalget for 1999, da jeg sto på stand for senteret og oppfordret innvandrerkvinner til å bruke sin stemmerett. Jeg hadde blitt utsattfor rasisme og kjønnsdiskriminering mens jeg sto på standen. Om frigjøringsprosessen sier Paulo Freire:

«Vi kan ikke si at noen frigjør noen andre i frigjøringsprosessen, og heller ikke at noen frigjør seg selv, men heller at menneskene i fellesskapet frigjør hverandre!»

Hvilke arenaer finnes i RV hvor innvandrerkvinner kan møtes og diskutere? Bortsett fra innvandrerrutvalget, er det noen få lokale grupper. Vi utfordrer RV til å skape arenaer for diskusjon om hvilke forventninger som stilles til meg som innvandrerkvinne.

I møtet med hverandre må skape trygghet og tillit. Vi begynner med å drikke kaffe sammen. Så kan vi bevege oss som i en trapp. Ett og ett trinn. Vi kan lage mat til hverandre. Så kan vi lage mat sammen. Hva vil vi oppnå? Forståelse, toleranse, respekt, refleksjon, handling og til slutt full deltakelse. Alle må ta på seg ansvaret for dette.

Magnus Marsdal, en av "folkestyre"-ideologene i RV. Andre trøndere tar opp tråden i programdebatten.

Foto: Else Merete Thyness

Sosialistisk folkestyre

I tidlegare program har RV ønska å uttrykke at vil ha ein demokratisk sosialisme, og tatt avstand frå ein sosialisme der eit diktatur av kommunistpartiet erstattar eit demokrati. Dette er nødvendig fordi historia ikkje gjev grunnlag for å rekne med at det følger demokrati av sosialisme. I Raud Ungdom

sitt sosialismevedtak heiter det at orda sosialisme og demokrati ikkje kan skiljast frå kvarandre. Eg syns det er viktig å slå fast at dette er ei viktig markering og ønske, men som konstatering av historiske fakta er det feil. Eg oppfattar ikkje at det er det Raud Ungdom meiner å gjøre, men formuleringa er likevel ikkje god.

Raud Valallianse og vårt politiske slektskap har eit problem med å bli trudd når vi skal programfeste vårt alternative demokrati. Det er ikkje nok å seie at vi vil at fleire parti skal stille til val og at vi vil respektere fleirtalet. I tillegg vil vi utvide demokratiet både i høgda og breidda. Dette blir lett omtala i litt almene ordelag, kanskje blir det henvist til arbeiderrådsmakta (sovjeta) i den første tida etter Oktober-revolusjonen. Dette trur eg er framandt for folk fordi vi har hundre år med erfaring i organisasjonsbygging og demokrati. Kanskje har ikkje noko folk i historia eller i verden meir erfaring med deltaking i ulike organisasjonar. Dei fleste her veit kva 2/3 fleirtal er for noko, dei veit korleis vi må te oss i høve til kvarandre dersom det skal vera vilkår for fri meiningsdanning. Det er viktig at dette er noko vi erkjenner, og at vi uttrykker oss på ein slik måte at folk ser at vi lever i Norge.

Derfor trenger vi eit avsnitt i sosialisme-kapitlet som kort viser vår oppfatning av demokrati. Her er eit forslag til rammeverk for eit slikt avsnitt.

DEMOKRATI UNDER SOSIALISMEN:

Organisasjonsfrihet. Alle skal ha rett til danne organisasjonar for livssyn, særinteresser og politiske mål. Arbeid og medlemskap i slike organisasjonar

skal ikkje gje grunnlag for forfølgning og overvaking. Unntak for dette gjeld organisasjonar som undergrev denne retten for andre. Eks. nazistiske og rasistiske organisasjonar.

YTRINGSFRIHET

Ingen har rett til å forfølge meiningar. Sivil ulydnad er ein del av retten til ytring. Tilgang til massemedia må bli garantert slik at retten ikkje blir berre for dei med pengar og makt. Alle skal ha rett til å stemme i val av representantar til folkevalde forsamlingar og i folkeavstemmingar om konkrete saker. (Kan vi tenke oss at nokon skal bli frådømt stemmeretten? I tilfelle på kva slag vilkår.) Fleirtalet har rett til å bestemme utviklinga av samfunnsforholda (matrielle, sosiale og kulturelle forhold). Alle skal ha rett til å stille til frie val og hemmelege val.

FRI MEININGSDANNING OG OPEN TILGANG TIL INFORMASJON

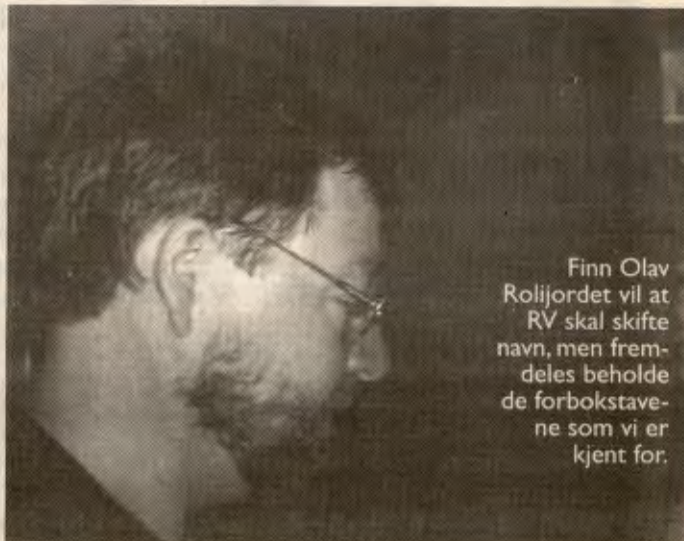
Mindretalsgaranti dersom det er store endringar som skal vedtakast (konservative fleirtalsvilkår). Jamf. folkeavstemminga om EU, der eit simpelt fleirtal i folket skulle kjøre over mindretalsgarantien i Stortinget.

Viktige saker og vedtak skal minst bli handsama i eit år for at det skal bli tid til debatt og refleksjon. Viktige lovendringar og konstitusjonelle endringar må bli vedtatt av to Storting med val i mellom. Verste negative eksemplet ubotelege vedtak er standrett følgt av henretting.

I organiseringa av demokratiet vil RV bygge vidare på erfaringane med at ulike politiske parti stiller til val. Frå erfaringane med organisasjonar for hobbyar, kooperasjonar og samvirke Fagforeningar og interesseorganisasjonar. (Denne biten må meir utdjupa)

Magne Vågsland, Sør-Trøndelag RV

Rød Venstreallianse?

Finn Olav Rolijordet vil at RV skal skifte navn, men fremdeles beholde de forbokstavene som vi er kjent for.

Rød Valgallianse bør skifte navn til Rød Venstreallianse. Det er forslaget undertegnede vil fremme for landsmøtet i februar 2001. Så kan man jo spørre seg hvorfor? Skal vi få en opprivende og unødvendig navnedebatt? Vel, det blir det jo bare viss folk er uenig i argumentene for forslaget.

RV ble stiftet i 1973. Hvorfor RV ble hetende Rød Valgallianse er ei lang historie i seg sjøl som ikke skal gjenntas her (interesserte kan skaffe seg presentasjonsheftet om RV). Poenget her er at RV ved stiftelsen faktisk var en valgorganisasjon for AKP(m-l).

Den politiske utviklinga i og utenfor ml-bevegelsen utover 80-tallet, førte til en situa-

sjon der valgorganisasjonen RV ble mer selvstendig. Dette kulminerte i 1991 da RV formelt løsrev seg fra AKP og ble definert som et selvstendig parti.

På 90-tallet går utviklingen i RV i bølger, men bygges hovedsakelig som et parlamentarisk parti. Men partiet utvikler politikk på et stadig bredere spekter, og ambisjonene om å bygge RV som et allsidig parti er store. RV skal være et revolusjonært parti som står på to bein: Det parlamentariske i kommuner/fylker/Storting og det utenomparlamentariske med aktivitet, politikk og medlemmer som er engasjert i fagbevegelsen, miljø-, kvinne- og den antirasistiske bevegelsen.

På 90-tallet har det vært mange diskusjoner om prinsippene RV bygger på. Foran dette landsmøtet er det en stor bevegelse rundt et nytt prinsippprogram for RV. Naturlig nok, et moderne parti trenger et prinsippprogram for framtida. Vi trenger også å jobbe med andre deler av politikken vår, blant annet har vi en stor

utfordring i å utvikle politikk for trygdede og pensjonister (jmf. innlegg i Opprør).

Hittil viser diskusjonene at RV er sammensatt og meningene spriker i mange retninger. Dermed er vi inne på en annen opplagt side ved RV – alliansepreget. Vi er ikke, og det er heller ingen målsetting, å bli et parti i tradisjonell forstand. RV skal være et samlende revolusjonært parti for ulike marxistiske retninger i den grad det lar seg gjøre. Vi må altså holde på «allianse» i navnet. Det er en riktig beskrivelse av partiprojektet RV. RV er og skal være åpent for AKP og de andre gruppene som støtter RV. Videre er det et riktig signal å gi til alle de som kommer i opposisjon til utviklinga i Norge – RV er et åpent parti og ønsker enkeltpersoner og grupper inn i partiet. Dette er ikke minst et viktig signal foran et Stortingsvalg der vi skal tilbake på Tinget.

RV er et godt innarbeidet navn. Vi har en kjent logo. Det vil være fullstendig galt å endre navnet totalt som noen ønsker. Ved den endringen som ligger i å erstatte «valg» med «venstre», så kan vi fortsette å bruke RV-logoen. Samtidig har vi slått fast i navnet hva RV er slags organisasjon i virkeligheten i dag.

Jeg ønsker meg et landsmøte med skarp debatt om både arbeids- og prinsippprogram, om valgsatsing og organisasjon. Men jeg ønsker meg et landsmøte som kommer samlet ut med: – en dyktig ledelse – et nytt prinsippprogram – en klar profil for arbeiderklassen – et fornyet parti som skal tilbake på Stortinget – Rød Venstreallianse!

Finn Olav Rolijordet,
Gjøvik RV og
partisekretær i RV

Import eller sjølbergning i valgkampen?

I et innlegg i Opprør nr. 6/00 går Torstein Dahle kraftig ut mot at partileder Aslak Sira Myhre «vurderer å stille som stortingskandidat i Oslo, muligens som motkandidat til Erling Folkvord». Dahle mener at en «grunnleggende viktig kvalitet ved RV er at det er et parti som vokser fram nedenfra... Det bryter med denne grunnleggende karakteren (og kvaliteten) til partiet dersom vi begynner å skyve våre ønskede stortingskandidater rundt til de fylkene der vi tror at RV ligger best an stemmemessig».

Det er ikke noe vanskelig å forstå Torsteins skepsis, og jeg regner også med at de aller fleste RV-medlemmene i Oslo hadde vært enige dersom Aslaks kandidatur til 1. plassen i Oslo hadde vært et resultat av overveininger i partiets lokale og sentrale ledelse. Slik er det nettopp ikke. Når spørsmålet kommer opp er det fordi det er mange i og utenfor RV's medlemsrekker som har ytret et positivt ønske om at han stiller nettopp i Oslo. En del folk som har gått i politisk passivitet gir uttrykk for at dersom Aslak topper RV's Oslo-liste er de interessert i å aktivisere seg i valgkamparbeid igjen.

Det er dette faktum som er foranledningen selv om *media* nok har en annen vinkling på spørsmålet. For dem passer et mulig kandidatur fra Aslaks side godt inn i deres verdensbilde med valgkamper som kjendiseri og sirkus.

MANGE MOTSIGELSER

Når dette skrives har Nominasjonskomiteen i Oslo RV ennå ikke startet arbeidet, men jeg tar for gitt at vi vil sitte med forslag på både Erling Folkvord og Aslak Sira Myhre som 1. kandidat i Oslo, og at begge to har svart at de er villige til å stille dersom de blir nominert. Saken sendes dermed over til de rette instanser, nemlig nominasjonskomiteen som skal lage innstilling og nominasjonsmøtet der medlemmene gjennom diskusjon og avstemning vil avgjøre spørsmålet.

Det er viktig at alle holder fast på dette. Det er medlemmene i Oslo RV som har det siste ordet. Saken er absolutt ikke enkel og naturligvis ikke avgjort på forhånd. Det er faktisk en *fordel* at vi altså sannsynligvis har flere mulige 1. kandidater. Dette tvinger fram diskusjoner om partiets profil og prioriteringer på en helt annen måte enn vi ellers hadde fått.

Erling og Aslak har utvilsomt mye felles, men det er også særtrekk som skiller dem markert fra hverandre. Jeg velger å avstå fra en nærmere analyse av de politiske og personlige forskjellene i dette forum. Noen sider av dette er allikevel opplagte. Erling Folkvords fortjenester som RV-representant er uomtvistelig. Erling er selve inkarnasjonen av RV's arbeidsstil: korupsjonsjegeren som uavlatelig og ærlig står på for folks interesser. Opp mot dette den ungdommelige Aslak med et pågangsmot og et mediatekke som skaper entusiasme langt utover partiets rekker. Å stille Aslak på 1. plass i Oslo der vi (ved siden av Hordaland) har størst sjanse på å komme inn, betyr å ta media og dagens rammebetingelser for valgkamp på alvor.

Mot dette kan det innvendes at å stille Aslak på 1. plass i Oslo nettopp er å gi etter for de kreftene som driver politikken inn i kommersialismen og underholdningsbransjen. En eventuell Stortingsplass reiser også spørsmålstegn ved hvem som så skal lede partiet, og det å flytte Aslak til Oslo kan være i strid med interessene til og holdningene hos partiorganisasjonen i Rogaland.

Vel så viktig er det å ta hensyn til de ulike *velgersegmentene* som stemmer RV i Oslo. Erling og Aslak vil i utgangspunktet «fri» til hver sine deler av befolkningen. Det er ingen opplagt sak at vi kommer på Stortinget, verken med Aslak eller Erling på toppen. Det krever uansett mye hardt arbeid. (Mer om dette i et eget Strategidokument som utgis av Oslo RV i løpet av høsten.)

EDRUELIG

Jeg tror det er viktig at alle som deltar i denne diskusjonen inntar en edrue holdning til spørsmålet. Etter min oppfatning har begge kandidatene i utgangspunktet mulighet til å erobre Stortingsmandat for RV i Oslo. Styrkene og svakhetene ved de to er helt forskjellige. Setter man disse opp mot hverandre kan en kanskje si at de veier likt. Det valget Oslo-medlemmene til syvende og sist må foreta vil dermed få karakter av en helhetsvurdering. Til grunn vil det da blant annet ligge holdninger til hvilken retning vi ønsker RV skal utvikle seg i. Som alle vet er dette et minefelt. På slike steder gjelder det som kjent å trå varsomt!

Arne Rolijordet
Medlem nominasjonskomiteen Oslo RV

Revolusjoner nedenfra ?

Opprør 6-00 hadde et leserbrev fra Torstein Dahle i Bergen RV hvor denne stresser hvor viktig det er å bygge et parti nedenfra, å bygge et ikke-parlamentarisk revolusjonært parti – uten hjelp fra de mediene som han rett og slett avskriver som talerør for makthaverne. Dette har han rett i, men hvem er makthaverne uten blant andre partiene som sitter på stortinget?

Han berømmer Oslo RV for å ha blitt bygget med sitat «utrettelig og godt, revolusjonært parlamentarisk arbeid i Oslo» sitat slutt. Det er her vi amatørerne går på en parlamentarisk smell, for å være litt flåsete. Han gjentar også ordet revolusjonært 6 ganger i artikkelen.

Dette i mine øyne håpløst gammeldagse famøse ordet appellerer kanskje til de helt unge, men virkningen dette har på voksne mennesker utenfor RV lar aldri vente på seg. Hoderystende går Ola og Kari til neste stand og RV forblir en parentes, et parti hvor medlemmene er så til de grader vant til nederlag ved stemmeurnene at de til og med nå forfekter at det ikke er noe mål i seg selv å få verken stemmer eller medlemmer.

Jeg vil holde med Torstein hvis denne mener vi ikke i tide og utide skal befinne oss i det amerikaniserte mediasirkuset vi er vitne til nå også her på berget. Men å grave seg ned i små lokaler i små grupper og håpe på at noen kan få med seg noen venner som igjen skal forestille å være potensielle velgere, det er ikke realistisk i år 2000. La det forresten være nevnt at det neppe er andre som er mer stolt av sine på TV, enn mange RVere.

Den dagen RV gikk på nettet var dagen da RV de facto flyttet ut av kjelleren. Vi må bare se at det ikke er å legge seg langflat for mediene å profilere RV. De eneste som tjener på denne gammelmodige tankegangen er SV eller de som mener det ikke er noe parti å stemme på og derfor gjør nettopp det, lar være å stemme. Jeg begynner å lure på hvordan Bergen RV har klart å komme dit de har kommet, det er ikke bare parlamentarisk arbeid nedenfra.

Jeg er enig med Torstein at Aslak Sira Myre kun burde stille for den kretsen han tilhører, selv om jeg har andre motiver enn Dahle for det. Når RV vil stille en annen kandidat opp mot Folkvord på Oslo-lista mener jeg de har gått av fornuftskaftet. Erling Folkvord er RVs mest respekterte og profilerte politiker, respektert på tvers av partilinjene, og kjent av menneskene i gata – men det er kanskje nettopp det, det er vel ikke RV-politikk å ha en kjent profil til noe som helst, nå er det rett før...

Skulle vi igjen få bare en på stortinget burde dette være en alle i RV kan forholde seg til, for denne representerer ikke bare en ungdomskultur eller en landsdel på stortinget, men RV, punkt slutt.

Arnold Grennes, Halden RV

Bli med på RV-lista:
finnolav@newmedia.no

materiell

Politisk litteratur
– når du trenger å
sortere dine tanker

Bøker er våpen!
Ethvert RV-lag bør ha en base av politisk litteratur, til salg og til studier. Ta kontakt med partisentralen i Oslo for å få boktips eller for selv å foreslå titler.

Vi holder på å bygge opp et voksende utvalg av litteratur i Osterhausgate 27. Vi bygger nå ut mulighetene for å bestille over internett på www.rv.no.

Liste over materiell som kan bestilles fra RV, ajourført: 31.5.2000
Sendes til: RV, Osterhausgate 27, 0183 Oslo (faks: 22 98 90 55)

Bøker:

	Pris:
___stk. Livet bak murene Red: Erling Folkvord. RV på Stortinget. 160 sider, paperback. 1997	kr 40
___stk. 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting – to år på Stortinget. Red: Aksel Nærstad. RV-bok, 240 sider, paperback. 1995.	kr 10
___stk. Rødt! Erling Folkvord – 25 år på barrikadene for AKP og RV (Damm)	kr 298

Hefter:

___stk NY: Kraftkokeboka. Om salg av kommunale kratverk. Red: Finn Olav Rolijordet	kr 40
___stk Hvilken effekt vil en multilateral avtale ha på landene i sør? Eksempel India. Kristine Mollø-Christensen (RV) og Trond Sæbø Skarpeteig (FIAN). Utgitt med støtte fra NORAD, desember 1999	kr 20
___stk Ja, de penga... Statsbudsjettet 2000. Om statens rikdom og kampen for velferdsstaten. Red: Finn Olav Rolijordet.	kr 10
___stk 50 år med IS-tradisjonen.	kr 10
___stk Debattheft om Internasjonale Sosialister/SWP, i England. Av Bjarke Friborg.	kr 10
___stk Innledninger fra RVs kvinnekongress i Trondheim, oktober 1998 Lisen Lie og Astrid Holm: Marxisme, feminisme, humanisme Janne Bromseth: Under det rosa teppet – et blikk på 90-tallets feminisme	kr 10
___stk Innledninger fra Sosialismestevnet 1998.	kr 10
___stk Fattig og Rik. RV-rapport om klasse-Norge. 1998. Red. Finn Olav Rolijordet	kr 20
___stk Arbeiderkamp mot privatisering. Av Juan Carlos Orieta. Rapport fra studiereise i Argentina.	kr 40
___stk For en helhetlig eldreomsorg. 1997	kr 10
___stk Av Peder Martin Lysestøl/Kjell Stephansen.	kr 10
___stk Ja, vi elsker. Studie i det nasjonale spørsmål. Av Jørn Magdahl.	kr 40

Program

___stk Prinsippprogrammet, 1999 - 2001	kr 20
___stk Arbeidsprogrammet, 1999 - 2001	kr 20
___stk Antirasistisk Manifest.	kr 10

Studiesirkler

___stk «Samfunnet i dag». Av Randi Holmelid og Finn Olav Rolijordet, desember 1999.	kr 100
___stk Studiesirkel på RV sitt prinsippprogram. Av Jørn Magdahl, desember 1997.	kr 20

Løpesedler

___stk Verveløpesedel med postgiro	kr 0,20
___stk Stopp volden – Norge ut av NATO. Kopioriginal for egenkopiering.	gratis
___stk Ja, de penga... Kopioriginal for egenkopiering.	gratis

Plakater

___stk Rød Valgallianse (logoen i plakatversjon)	kr 5
___stk Valgplakaten 1999, A2 om privatisering	kr 0,50
___stk Stopp volden – Norge ut av NATO, stolpeplakat	kr 1

Merker

___stk. RV-flagget – trenål	kr 30
___stk. RV-flagget – metall	kr 2
___stk Stopp volden – Norge ut av NATO, ark med 21 klistremerker	kr 10
___stk jakkemerke – Norge ut av Nato	kr 10

Annet

___stk Med folk mot makta. Minihefte med presentasjon av RV-politikk, valget 1999	kr 0,50
___stk T-skjorte med RV-flagget, onesize, hvit	kr 75
___stk Verveblokker (stiftet 10x i hver blokk)	gratis
___stk Dette er RV. Presentasjonshefte om RV, historikk etc. Sendes alle nye medlemmer.	gratis

Lærdommer fra forsøk med sosialistisk økonomi (kr. 30)

En av de motforestillingene vi som sosialister blir møtt med er «Men hvordan skal dette gjennomføres i praksis?». Dette heftet tar for seg alternativer til kapitalistisk økonomi. Skrevet av Peder Martin Lysestøl. Utgitt av RV 1997

Marxismen i historien (kr. 100)

Av Ernest Mandel. En gjennomgang av de grunnleggende tankene til Marx og Engels, og hvordan de var påvirket av deres samtid. Tar også for seg den sosialistiske arbeiderbevegelsen frem til 1. verdenskrig. Velegnet som studiesirkel (91 sider, dansk)

Marxisme-humanisme-feminisme (kr. 20)

RV-hefte fra kvinneutvalget i Trondheim. Lisen Lie og Astri Holm skriver om marxismen-humanismen til Raja Dunajevskaja, og om feminismen til Simone de Beauvoir. Janne Bromseth går inn på 90-tallets feminisme, med spesiell vekt på Nina Björk. Heftet er en del av oppfølgingen av RVs kvinnekongress i 1998 (RV).

Sosialistisk strategi i Vesten (kr. 40)

Hva er de særegne vilkår for sosialistiske omveltninger i Vest-Europa, og hvilke politiske former vil bli utviklet nderveis? Boken tar opp spørsmål som erfaringer med rådsdemokrati og dobbeltmakt, og om det borgerlige demokratiets evne til å håndtere revolusjonære kriser. Av Ernest Mandel 1979. 71 sider, dansk. (Forbundet Internasjonalesen)

Trotsky for begyndere (kr. 100)

Dokumentar-tegneserie om revolusjonslederen Leon Trotsky og hans liv i kampen mot kapitalisme og stalinisme. Går også inn på kampen mot fascismen på 30-tallet og på teorien om permant revolusjon. Tekst av Tariq Ali, bilder av Phil Evans. 176 sider, dansk. (Forbundet Internasjonalesen)

Krig i vår tid? (kr. 20)

To artikler om sosialistisk anti-militarisme, gjenoptrykt fra Kontrast nr. 1-1978. Argumenter mot borgerskapets militærapparat, mot alle militærbevilgninger og for internasjonal klassekamp. Forfatterne Øystein Sørensen og Erik Solheim var den gangen aktive på den revolusjonære venstresiden i SU, forløperen til AMG og IS. (Forbundet Internasjonalesen)

Eritrea – hva nå? (kr. 20)

Tre artikler om den eritreiske frigjøringskampen, røttene til dagens grensekonflikt og om utfordringene framover. Heftet er laget av AKPs internasjonale utvalg og utgitt av Røde Fane. Av Peter M. Johansen og Tore Sivertsen. (AKP)

Til strikken ryker... (kr. 40)

Arbeidslivsutvalget vil smadre arbeidsmiljøloven. Les om forslaget og konsekvenser i AKPs nye hefte: «Fleksibilitet til strikken ryker» om Arbeidslivsutvalgets innstilling, NOU 1999:34. Av Kjersti Nordby, Ebba Wergeland og Johan Petter Andresen. (AKP)

ML-tidsskriftet Revolusjon (kr. 20)

Marxist-leninistisk tidsskrift. Inneholder blant annet artikler om det borgerlige militæret, arbeidsmiljøloven, faglig politikk og om Tyrkia, Ecuador og Nord-Korea. (ML-gruppa Revolusjon)

Om folkestyre og proletariets diktatur (kr. 20)

ML-gruppa Revolusjon beskriver hvordan RV er ved å bli et «anarkotrotskyistisk prosjekt for en utopisk småborgersosialisme». Inneholder også artikler av Albanias tidligere statsleder Enver Hoxha m.fl. om synet på staten og på proletariets diktatur (ML-gruppa Revolusjon)

RV skal sende bestillinga til:

Navn _____
Adresse _____
Postnr/sted _____

Ta kontakt med ditt fylkeslag:

RV sentralt

Osterhausgt. 27, O184 Oslo,
22 98 90 50; fax: 22 98 90 55
rv@rv.no; www.rv.no

Østfold

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10, 1832
Askim, tlf: 69 88 59 40,
epost: a-steins@online.no

Akershus

Geir Christensen
Liaveien 12, 1450 Nesoddtangen,
tlf: 66 91 29 68, epost: guttorm4@online.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27,
direkte tlf 22 98 90 50, faks 22 98 90 55

Oslo

Eivind Hovig,
j.e.hovig@labmed.uio.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27, tlf:
22 98 90 50, fax 22 98 90 55
Bystyregruppa: tlf: 22 86 19 21

Hedmark

Harald Dyrkorn
2100 Skarnes, tlf: 69 96 22 96,
epost: haralddy@online.no

Oppland

Michael Hall
Johan Castbergsgate 36, 2815
Gjøvik, tlf: 61 17 65 15,
epost: mi-ha@online.no

Buskerud

Sigbjørn Birkeland
Boks 310, 3471 Slemmestad,
tlf: 31 28 08 72

Vestfold

Per Jørgensen
Vardenlia 4 C, 3227 Sandefjord,
tlf: 33 46 53 42,
epost: perj@vestfoldnett.no

Telemark

Jan Gatevold
Nordahl Griegsvei 4, 3927
Porsgrunn, tlf: 35 51 28 50,
epost: jgatevol@online.no

Aust-Agder

Knut Henning Thygesen
Øvregate 16, 4950 Risør,
tlf: 37 15 14 51

Vest-Agder

Bjørn Tore Egeberg,
btegeb@online.no

RV-kontor: Kristian 4desgate 69,
tlf: 38 02 30 04,
e-post: rvagder@online.no

Rogaland

Leif Olsen, Admiral Cruysgate 24,
4012 Stavanger, tlf: 51 52 59 18
(p), 51 78 80 41 (j),
e-post: leolsen@online.no

Hordaland

Sigurd Solberg,
Boks 229, 5701 Voss,
tlf: 56 51 04 73 / 56 51 35 00,
e-post: sigurd.solberg@c2i.net

RV-kontor:

Postboks 992,
Vestre Torggate 6, 5808 Bergen
tlf: 55 31 64 21, faks: 55 31 99 70,
epost: bergenrv@online.no

Sogn & Fjordane

Ottar Uglum
Håland, 6993 Høyanger, tlf: 57 71
29 21, epost: ouglum@sf.telia.no

Møre & Romsdal

Odd Stensholt
Solbakken 50 A, 6429 Molde,
tlf: 71 21 55 34, epost: os@sivil-
hustad.no

Sør-Trøndelag

Pål Hellesnes
Tlf: 73 50 97 05, Drillveita 4, 7012
Trondheim, epost:
palhel@stud.ntnu.no

RV-kontor:

Prinsensgt. 14,
7417 Hospitalsløkkan,
tlf: 73 52 57 70, fax: 73 52 52 78

Nord-Trøndelag

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal, e-post:
solveig.aamdal@SU-NT.sni.tele-
max.no

Nordland

Gunnar Aarstein
8324 Digermulen, tlf: 76 07 68 88,
epost: gaarstei@online.no

Troms

Frode Bygdnes: St. Olavsgt. 31,
9405 Harstad, 77 06 92 60, fax: 77
06 92 61, epost: bygdnes@online.no

Finnmark

Synnøve Thomassen
Sorenskriverveien 13, 9511 Alta,
tlf: 78 44 09 57,
epost: oeheitma@online.no

Neste Opprør:

- Torstein Dahle om sosialistisk planøkonomi
- Marxisme etter Marx: James Connolly og sosialisme, femi- nisme og nasjonalis- me.
- Faglig strategi og den neste LO-kon- gressen
- Hvem velger Oslo RV som førstekandi- dat til stortingsvalget?

Streben

I den streben etter å finne den ekte godheten og lykken hos folket, vandrer vi omkring uten noen som helst viten om hva morgendagen vil bringe oss. I den streben etter å finne alt dette i en kaotisk og overfladisk verden; gir vi oss selv til andre likesinnede og viser dem veien til bedre lykke og velbehag! Blikkene deres forteller oss at de øns-ker veien ut av den kaotiske verden, med hard konkurranse om å være den mest vellykkede i form av skjønnhet og statussymboler. Med overfladiske men-nesker som lever så på overflaten av seg selv, at de ikke lenger vet hva som er riktig og galt. I den streben etter min og din lykke og folkets godhet, går vi rundt oss selv, år etter år, dag etter dag, time etter time, minutt etter minutt, sekund etter se- kund og finner grådige mennesker.

Mennesker som er på jakt etter å de- struere vår eksistens for så å slette verden for folket. I den streben vet vi med sikkerhet at det eksisterer gode mennesker rundt omkring men de skjuler seg for å ikke bli ødelagt av grådigheten selv. I den streben synes folket at vi er noen rare figurer med utopiske ideer. I den streben må vi vise folket at det er mulig med vår ideologi! I våre nattlige drømmer er våre tanker og handlinger virkelige. I vår hverdag er disse drøm- mene vanskelige å realisere men muli- ge. En dag! Grådigheten er i våres drømmer og i vår hverdag noe fjernt og uvirkelig men likevel nært. De er der i vårt nye sam- funn "der man yter etter evne og får et- ter behov"! Grådigheten prøver desperat å ta vå-

res ideer vekk fra oss selv. De ønsker intenst at våres ideer kan bli en del av deres egne tanker og dermed tjene seg rike på godheten selv. Når vi så viser våre svakheter er de der for å ta oss, kamerat. Når vi så viser vår styrke er de feige og stikker av, kamerat. Innerst inne er de noen svake mennes-ker som kun kan vise sin styrke ved å utnytte folket. Lenge leve rettferdigheten! Lenge leve fellesskapet, kamerat.

Av Betty Maria Furrevik,
Oslo Sentrum RV